

Foto – no Ādažu vēsturē ielā ar hību

▲ Ādažu novada domes priekšsēdētāja vietnieks Pēteris Balzāns un vēstures skolotāja Rita Ulpe kopā ar skolēniem piemiņas bridi Baltezera kapos Lāčplēša dienā.

▲ NBS Nodrošinājuma pavēlniecības 3. Reģionālais nodrošinājuma centrs un Nesprāgušas municijas neutralizācijas skola kopā ar Ādažu vidusskolas direktori Daci Dumpi 11. novembrī pēc Ādažu vidusskolas atbalsta biedrības sarūpēto sarkanbaltsarkanu lentiņu izdalīšanas skolēniem.

Foto – Māris Ābiņš

▲ Ādažu vidusskolas deju kolektīvs "Rūta" un Ādažu Mākslas un mūzikas skolas audzēkņi ar īpašu svētku koncertu ASV karavīrus sveic Pateicības dienā.

Skolotāji un skolēni no Vācijas viesojas Ādažu vidusskolā

Comenius projekts Ādažu vidusskolā turpinās, un šī projekta ietvaros novembrī Ādažu vidusskolā viesojās vairāk nekā 30 skolēni un skolotāji no Vācijas, Kētenes Ludviga ģimnāzijas. Daļai tā bija priečiga atkalredzēšanās ar mūsu skolēniem, kuri maijā viesojās Vācijā, daži Ādažos bijuši septembra beigās, bet lielākā daļa ģimnāzijas skolēnu pirmo reizi apmeklēja gan Latviju, gan Ādažus.

Ādažu vidusskolu un Kētenes Ludviga ģimnāziju vieno ne tikai piedāļīšanās kopā ar skolēniem no Itālijas, Polijas, Slovākijas, Turcijas un Portugāles Comenius projektā "GoEurope!", iešudējot mūziklu "Comenius in love", bet arī dejas un dziesmas tradīcijas. Kētenes Ludviga ģimnāzijā jau 23 gadus skolotāju U. Šrēderes un A. Lukšas vadībā darbojas deju kolektīvs, kurā dejo visu vecumu skolēni. Tieši šī deju grupa bija ieradusies Ādažos, lai piedalitos kopejā koncertā ar deju kolektīva "Rūta" 5.-2. klašu dejetājiem un abiem skolas

koriem. Kā apsveikums un pārsteigums vāciešiem izskanēja pašu mazāko dziedātāju – 1.-4. klašu kora, jautrā dziesma vācu valodā "Die Katze lief im Schnee". Vācu dejetāji gan dejo pavisam cīta stila dejas – no baleta līdz rokenrolam, stepam un īru dejām, programmā bija iekļautas arī topošā mūzikla dejas. Šī stilu dažādība un dejetprieks, un dziedātprieks radija ipašu

koncerta gaisotni. Tā nepazuda arī pēc koncerta Deju darbnīcā, kad vācu dejetāji "Rūtas" vadībā mēģināja iemācīties "Sudmaliņas", bet latviešu dejetāji – rokenrola pamatsoļus un kombinācijas. Paldies deju kolektīva "Rūta" vadītājām Inārai Mičulei un Vitai Reinboomai un kora vadītāji

Andai Klavei!

Tā kā vācu skolēni Latvijā pavadīja tikai nepilnas trīs dienas, tās bija ļoti intensīvas un notikumiem piepildītas, dodoties ekskursijā uz jūru, uz Vecrigu, uz Gaismas pili un, protams, iepazistot Ādažu vidusskolu, piedaloties mācību stundās, Eruditu konkursā, kooperējot svešvalodās un sadarboties ar mūsu skolēniem, un savstarpēji paplašinot savu redzesoku. Bija patikami dzirdēt pozitīvās atsauksmes par mūsu skolēnu labajām svešvalodu zināšanām, par skolas pozitīvo gaisotni un piedāvātajām iespējām gan skolā, gan Ādažu Mākslas un mūzikas skolā, kurā mēs, kā vienmēr, tīkām laipni uzņemti. Ipašs

paldies par atsaucību un viesmīlibu visām ģimenēm, kurās pie sevis mājās uzņēma vācu skolēnus!

Mēs noteikti vēl tiksimies un ceram uz nākamajiem koncertiem un sadarbību!

Aija Krūze

Ādažu vidusskola akreditēta uz iespējami ilgāko laika periodu – turpmākajiem 6 gadiem

Akreditācija ir process, kura ietvaros vērtē izglītības iestādes un izglītības programmas istenošanas kvalitāti. Akreditācija dod tiesības izglītības iestādei izsniegt valsts atzītu izglītības dokumentu par konkrētai izglītības programmai atbilstošas izglītības ieguvvi.

2008. gada oktobrī Ādažu vidusskolā tika veikta izglītības iestādes un vidusskolas istenoto izglītības programmu akreditācija. Ekspertu komisija iepazīnās ar vidusskolas izstrādātajiem dokumentiem, veica skolēnu, skolotāju un vecāku anketēšanu, vēroja mācību stundas, analizēja skolēnu mācību sasniegumus, kā arī intervēja pašvaldības vadītājus, skolēnum un skolas darbiniekus, lai izvērtētu vidusskolas istenoto izglītības programmu kvalitāti. Akreditācijas ko-

misija pienēma lēmumu akreditēt vidusskolu un tās īstenotās izglītības programmas uz 6 gadiem (iespējami ilgākais laika periods). Komisija izstrādāja arī ieteikumus skolas darbības uzlabošanai (piem., iežogot skolas teritoriju), par kuru izpildi vai izpildes gaitu vajadzēja regulāri atskaitīties.

2014. gada pavasari un vasarā vidusskola noteiktā kārtībā sagatavoja savas darbības pašnovērtējuma ziņojumu, kurā detalizēti atspoguļoja skolēnu mācību sasniegumus, to dinamiku un skolas darbības izvērtējumu visās jomās un iesniedza Izglītības kvalitātes valsts dienestā (IKVD).

IKVD iepazinās ar skolas pašnovērtējuma ziņojumu, pedagogu profesionālo

kvalifikāciju un profesionālās kompetences pilnveidi, salīdzināja vidusskolas skolēnu mācību sasniegumus valsts pārbaudes darbos ar skolēnu vidējiem sasniegumiem valstī un 2014. gada 3. novembrī pienēma lēmumu atkārtoti akreditēt Ādažu vidusskolu uz iespējami ilgāko laika periodu – turpmākajiem sešiem gadiem.

Dace Dumpe

Ādažu Mākslas un mūzikas skolas audzēkņiem panākumi starptautiskajā bērnu mākslas konkursā "Saules krasts" – "Vēju stāsti"

Ar izciliem Ādažu Mākslas un mūzikas skolas audzēkņu panākumiem noslēdzies 6. Starptautiskais Gleznecības un grafikas konkurs "Saules krasts" – "Vēju stāsti". Starptautiskā

konkursa žūrija, kurās sastāvā bija profesionāli mākslinieki un Mākslas Akadēmijas studenti no Latvijas, Igaunijas, Vācijas, Francijas, Čehijas, Polijas un Portugāles, ieguva atzinīgi novērtējuši skolas audzēkņu darbus. Augstāko novērtējumu – 1. vietu kategorijā "Grafika" (vecuma grupā 10–12 gadi) ieguvus Robijs Ģirts Ģerberts, 3. vietu – Eva Evelīna Bokmane un speciālo konkursa diplomu – Madara Anastasijs Fedosejevs. Skolas audzēkniem Krisijai Adrianai Lancmanei, Rolandam Skraucim, Andrai Nikai un Rihardam Lediņam piešķirti konkursa atzinības sertifikāti. No sirds priečājamies par mākslas nodājas audzēkņu izcilajiem panākumiem un sveicam darbu autorus, kā arī viņu pedagogus – Ievu Neikenu, Dainu Grünvaldi, Barbaru Iltneri, Aiju Aušēju-Rudzīti, Ingu Tardenaku, Sandu Fārenhorsti un Agnesi Augstkalnu.

Ādažu Mākslas un mūzikas skola

Foto – Marija Gederte

Ādažniekiem teicami rezultāti džudo cīņā Latvijas čempionātā un starptautiskajā turnīrā

22. novembrī Rīgā norisinājās Latvijas čempionāts džudo cīņā. Sacensībās piedalījās sportisti no Azerbaidžānas, Baltkrievijas, Lietuvas, Igaunijas un Latvijas. Ādažu Bērnu un jaunatnes sporta skolas pārstāvji ieguva pirmo, trešo, ceturto un piektto vietu – katrs savā svara kategorijā. Linda Circene ieguva pirmo vietu, Aiga Anita Bērziņa – trešo, Evita Bērziņa – ceturto, bet Vjačeslavs Filatovs – piektto. Savukārt starptautiskajā džudo turnīrā "Tart Open 2014", kas 15. novembrī notīrēja Tartu, Ādažu Bērnu un jaunatnes sporta skolu pārstāvēja trīsdesmit sportis-

ti, kuri mērojās spēkiem ar Igaunijas, Lietuvas, Krievijas, Baltkrievijas, Somijas un citiem Latvijas sportistiem. Džudo turnīrā "Tartu Open 2014" savā vecuma grupā un svara kategorijā pirmo vietu izcīnīja Eliza Jevstignejeva un Vineta Alksne. Otra vieta – Sofija Vlasova, bet trešo – Artjoms Ratnikovs, Aiga Bērziņa, Dārta Smildziņa, Keita Leitone, Dairiņs Krope, Leons Lauga, Uldis Nartiņš, Maksims Marins, Aleksandra Nazarova, Artūrs Kiseļevskis, Gustavs Ekmanis un Andrejs Rīzovs. Paldies treneriem Leonīdam Kuznecovam un Mārtiņam Lūkinam.

Foto – L. Kusecs

Ādažu vidusskolas komandu uzvaras "Tautas bumbā"

Pierigas novadu skolēnu sporta spēļu 2014./2015. mācību gada pirmas pusgads noslēdzās ar "Tautas bumbas" turnīru D vecuma grupas meiteņu un zēnu komandām. Tajās sporta skolotāja Jura Dzirniece vadībā ar teicamiem saņemumiem piedalījās arī abas Ādažu vidusskolas komandas. Jaunmārupes pamatskola. Komandā spēlēja Laura Plikša, Alise Zaiga Vaivade, Luīze Balke, Darja Baumane, Tina Ritenberga – Balode, Beatrise Leonoviča, Evelīna Vetere, Elizabete Bulāne, Džeina Guste, Patricija Grūbe, Daniela Bramane, Anastasijs Rjabovs.

Zēnu komandām Pierigas skolēnu novadu spēļu turnīrs "Tautas bumbā" notika 2. decembri Mārupes vidusskola. Bija ieradušās 17 skolu komandas, kuras tāpat kā meiteņu turnīrā bija sadalītas 3 apakšgrupās pēc iepriekšējā mācību gada rezultātiem. Priekšsācīku turnīru Ādažu zēnu komanda beidza bez zaudējumiem un iekļuva finālturīnā. Visas finālturīnā spēles noslēdzās ar uzvaru pret Jaunmārupes, Babites, Carnikavas un Ulbrokas komandām, ieņāgstot pirmo vietu Pierigas novadu skolu "Tautas bumbā" ar tiesībām pārstāvēt Pierigas reģionu Latvijas finālsacensībās, kas notiks nākamā gada martā Dobelē.

2. vietu ieguva Berģu Mūzikas un mākslas pamatskola, bet 3. vietā pali-

klāvs Gailitis, Mārcis Osis, Jānis Edgars Štrauss, Edvards Šnepsts, Krists Zibergs, Mārtiņš Bumbieris, Ronalds Gailitis, Markuss Kaminskis, Norberts Kristiāns Strenge, Artūrs Valtmanis, Richards Nils Vävers. Ari zēnu komanda izcīnīja tiesības pārstāvēt Pierigas reģionu Latvijas finālsacensībās. Paldies skolēnu vecākiem, klašu audzinātajiem un skolas vadībai par atbalstu dalībai sacensībās.

Mārtiņa Dzirniece

Foto – Tābeka Trubka

Apbalvoti goda novadnieki 2014. gadā

Valsts svētku sarīkojuma laikā tika godināti cilvēki, kuri saņēma novada apbalvojumu "Par ieguldījumu Ādažu novada attīstībā"

Gunārs Freidenfelds

Vīgs neapšaubāmi ir viens no pašiem pārliecinātākiem latviešu populārās mūzikas komponistiem, kurš radījis dziesmas, kas kļuvušas par latviešu populārās mūzikas klasiku. Strādādamas dažādos orķestros, kā arī Latvijas Radio un komponējot savas dziesmas, vīgs bija pietiekami noslogots, tomēr vienmēr atrada laiku darboties Ādažu labā. No 1983. gada vīgs bez atlīdzības ilgus gadus palīdzēja vadīt Ādažu bērnu vokālo ansamblu "Vējupe", kas saņiedza augstu ilīmeni. No 2012. gada vīgs sākā vadīt Kultūras centra Vīru vokālo ansambli. Pirmo pusgadu vīgs to darīja bez maksas. Jau 2014. gada pavasarī valsts senioru ansamblu skatē šai ansamblis ieņuva trešo vietu. Vairākas savas dziesmas vīgs ir veitījis tieši Ādažiem.

Biruta Krūze, biedrības "Ādažu novada pensionāru biedrība" valdes priekšsēdētāja

Solvita Vasīlievska

Solvita ar sāviem darbiem, piemēru un iniciatīvu iedvesmo arī pārējos iestādes darbiniekus būt aktīviem un iesaistīties dažādos projektos. Vīgas vadībā katrai gadu esam piedalījušies Pierīgas pirmsskolas izglītības iestāžu priedēz apmaiņas pasākumos, kur vienmēr esam sevi parādijuši no labākās pusēs. Solvitai noplīns ir idejas, iedvesmošana, dzimulis, kas vienmēr liek uzstādīto latīgu pacelt arvien augstāk. Vīga māks motīvēt uzsākt darbu un panākt gala rezultātu. Solvitai vienmēr uzklāusīs, atbalstīs un pati iesaistīsies visdažādāko ideju realizēšanā. Vīgal joti rūp kolektīva labsajūta un savstarpējās attiecības, kuras vija cenušas stiprināt, rīkojot un atbalstot dažādus darba pasākumus. Kadagas pirmsskolas izglītības iestādes kolektīvs

Dace Dumpe

Zinoša, profesionāla, atbildīga vadītāja, nemītīgi apgūst ko jaunu, pievēršas mūžizglītības darbam, pilnveido sevi, rādot paraugu skolas darbiniekiem. Apzinās mērķi, saskata skolas nākotnes vīziju un spēj skolas pedagoģu un tehnisko darbinieku kolektīvu iedvesmot darbam. Atsaucīga vadītāja, kura aktīvi iesaistās skolas dzīvē, popularizē Ādažu novadu un vidusskolu gan valstī, gan arī ārpus tās robežām, atbalstot un aktīvi pašai darbojoties "Comenius" starptautiskajā projektā, veicinot Ādažu vidusskolas sadarbību ar citu valstu skolām ārpus projekta aktivitātēm. Atbalsta un aktīvi līdzdarbojas visos skolas organizētajos pasākumos. Projekta "Iespējamā misija" atbalstītāja. Labi saprotas gan ar kolēģiem, gan skolēniem, gan vecākiem, iai kopējiem spēkiem veidotu skolēniem labvēlīgu un mūsdienīgām prasībām atbilstošu vidi.

Ādažu vidusskola, Helēna Vilčosta

Aina Balode

Aina Balodeli pemiņa daudz talentu un laba gaume. Prot saskatīt skalošo ikidienā, daudz fotogrāfē skolu un tās apkārti, viņas fotogrāfijas tiek izmantotas, noformējot skolas dienasgrāmatas, apsveikumus, skolas atzīmības balvas u.tml. Aina labprātotā skolas koplietošanas telpas gadskārtu svētkiem vai svētnīcēm notikumiem, izmantojot gan pašdarinātus dekorus, gan ziedu un augu klēpjus no sava dārza. Skolas vidi atzīmē novērtējuši gan skolas darbinieki un skolēni, gan viesi. Aina vienmēr gatava palīdzēt skolotājiem leikrtot mācību kabinetus. Kopš 2010. gada janvāra Aina veda floristikas pulcīgu, kas leģuvis pilnītu populāritāti skolēnu vidi.

Dace Dumpe, Ādažu vidusskola

Anda Kjave

Anda Kjave Ādažu vidusskolā par mūzikas skolotāju strādā kops 2010. gada, pēc skolas administrācijas uzacīnājuma izveidojusi 2 korus jauniešiem, kas aktīvi darbojas jau 4 gadus. Sagatavoti 6 solisti no koristu vidus, kas uzstājušies kopā ar koriem vairākos koncertos un pasākumos. 5.-9. klašu kori veiksmīgi piedalījušies Pierīgas skolu jaukto koru skatēs. Kopš 2013. gada Anda ir Comenius projekta "Go Europe" septītu valstu skolu sadarbības grupā, atbildīga par mūzikā "Comenius in love" muzikālo ietūrpu, uzrakstījusi 3 oriģināldziesmas. Radoša, inovatīva, atsaucīga un eruditā.

Sarmīja Šķabsons, Ādažu vidusskola

Mārtiņš Balodis

Bijušais ādažnieks Mārtiņš Balodis, kurš šajā vietā pavadījis 18 gadus un absolvējis arī Ādažu vidusskolu, tagad dzīvo Rīgā un Ādažos ierodas, lai satiktu savus draugus, vecākus, vectevu vai māsas ģimeni. Taču 31. decembra vakarā Ādažu Kultūras centrā savus vēlējumus ādažniekiem viņš izdziedās savās dziesmās. Mūzikam Mārtiņam Balodim un Mārtiņam Ruskim mūzika vienlaikus ir gan darbs, gan hobījs. Ari mūzikam Mārtiņam Ruskim Ādaži nav sveši.

Cik daudz laika jūs veltāt mūzikai? Kā pavadāt brīvo laiku?

M. Ruskis: Viena no lecienitākajām brīvā laika nodarbēm ir kino apmeklēšana. Ja filmu sarakstā ir kāda filma, kuru vēlos redzēt, tad cēnos vismaz reizi nedēļā apmeklēt kino. Tomēr brīvo laiku tik un tā veltu mūzikai. Rodas jaunas dziesmas vai tiek pieslīptas iepriekšējās. Man liela vērtība ir ģimene un draugi, kuri ir apkārt, tāpēc daudz laika veltu ari viņiem, bet mūzika nāk līdzi, jo arī ģimenes vai draugu lokā mēdzdam muzicēt.

M. Balodis: Cēnos saglabāt līdzsvaru – divreis nedēļā esmu bārmenis Vecrīgā, pārējās dienas tiek veltītas mūzikai un atpūtai. Tas nav mazvarīgi, jo energijas vajag daudz, lai visu paveiktu ar pilnu atdevi. Savu nākotni redzu tikai mūzikā, jo tā ir pasaule, kurā pazudu, kurai uzticos un kuru milu.

Kā ir veidojusies jūsu muzikālā pie redze?

M. Ruskis: Daudz ko guvu un iemācījos, piedaloties LNT TV šova "OKartes

skatuve" abās sezonās, gan grupas "4Veji" sastāvā, gan kā solists. Turpinu sevi izcilināt un piedalos dažādos Latvijas un starptautiska līmeņa konkursos, kuros tieku atzinīgi novērtēts. Lieliska pierede un darba vērtība rodas sadarbojoties ar Raimondu Pauļu, Ingu Ulmani un citiem latviešu autoriem un izpildītājiem, bet darba vēl ir daudz, ir kur attīstīties.

M. Balodis: Ar mūziku nodarbojos ceturto gadu. Bet tikai tagad sāku apjaust, ka ir uzkrājusies pierede un jūtos pietiekami nobriedis, lai sāktu veidot savu mūziku. Vienai no pirmajām kompozīcijām, kura ir par Ziemassvētkiem, tikko pabeigts video klips. Tas ir mans pirmsais, bet noteikti ne pēdējais klips. Varu droši teikt, ka esmu muzicējis visā Vecrīgā, kā arī daudzos Latvijas festivālos, bet pie sasniegta neplānoju apstāties.

Arko Jums saistīs Ādaži?

M. Ruskis: Pirmsais, kas man nāk prātā, ir radinieku mājas. Šo vjetu labi zinu jau kopš bērnības. Te dzivo mammais brālis ar ģimenei. Es ik pa brīdim ierodos viņus apciemot. Brālēna mājās ir daudz muzicēts. Tagad atceros, kā vasarā atbraucu ciemos pie brālēna un aizmirsu mājās ģitaru. Šķirstījām telefona katalogu un meklējam ģitaru Ādažos. Pēc vairāk kā stundu garas nemītgas zvanīšanās atrādām cilvēku, kam mājās bija ģitāra. Vēlāk gan sapratām, ka ātrāk būtu bijis aizbraukt uz Rigu pēc sava instrumenta.

M. Balodis: Ar Ādažiem vienmēr saistīs māju sajūta. Te esmu audzis astonpadsmit gadus un absolvējis Ādažu vidusskolu. Joprojām uzturu kontaktus ar saviem draugiem. Divas

reizes esmu pārpeldējis Vējupīti. Jāatzīst, ka visgardākās bulciņas ir pirkas "Kukulīti". Man Ādaži ir īpaši. Esmu izstaigājis katru Ādažu stūrīti. Pēdējo reizi jauno gadu sagaidīju Ādažos pirms četriem gadiem. Tā ir zimiga sakritība, ka tieši pirms četriem gadiem es uzsāku savu muzicēšanas karjeru. Es augstu vērtēju Ādažus, vietu, kurā esmu uzaudzis un vienmēr gribu atgriezties.

Ko Jūs novēlētu Ādažiem un ādažniekiem Jaunajā gadā?

M. Ruskis: Šogad man ir paveicies, jo Jauno gadu es sagaidīšu tieši Ādažos. Ar divu stundu speciālu programmu es uzstāšos pasākumā "Gadu mijas mistērija Ādažos". Izdzivojiet sapņus! Mums ir tikai viena dzīve, un tā jānodzīvo ar baudu un prieku! Neko nevajag atlīkt uz rītdienu. Domāju, ka vajag no jauna iemilkties, vēlreiz un vēlreiz iemilkt īpašus cilvēkus, kuri ir jums blakus! Ja tādu nav, tad meklējet tos!

M. Balodis: Ādažiem novēlu progresīvu turpmāko attīstību un izaugsmi. Attīstīt vēl vairāk radošo un māksliniecisko garu. Ādažniekiem novēlu – ticiet saviem spēkiem! Rodiet mieru, ko tik grūti rast ikdienas steigā un mūžīgajos darbos. Lai piepildās un realizējas visas lecerētās apņemšanās. Pārējos vēlējumus es izdziedāšu savās dziesmās pasākumā "Gadu mijas mistērija Ādažos" Ādažu Kultūras centrā.

Sintija Klaviņa

Mārtiņš Ruskis

2014. gada novembris

Ādažu novada dome

www.adazi.lv

Nr. 169

Ādažnieki piemin kritušos karavīrus

Foto - Māris Gaļene

11. novembra vakarā Ādažu vidusskolas organizētais Lāpu gājiens par godu kritušajiem karavīriem pulcē vairākus desmitus jaunākās, vidējās un vecākās pauzdzes Ādažnieku.

Pirms 96 gadiem – 1918. gadā 18. novembrī mēs pasludinājām savu valsti. Latvijas Republiku. Bet, lai vēstures rats savulaik pagrieztos mūsu valsts neatkarībai labvēlgā virzienā, bija jāpaelt vēl veselam gadam. Līdz pat 1919. gada 11. novembrim Latvija bija sveša karaspēka

pilna. Ideja par neatkarigu Latviju "visās frontēs" tika uztverta noraidoši. Sabledrotie tīceja domai, ka kuru katru mīklī "baltajiem" izdosies gāzt Lenīna atbalstītājus, izveidosies jaunā demokrātiskā Krievija, un Baltijas valstis tai pievienosies. Tas bija Dieva brīnums, kas ļāva tajās liktenigajās

dienās mums tomēr izcīnīt savu suverēnu Latvijas valsti. Mūs bija pametuši visi. Pat kaimiņi igaunji, kas uz Rīgu bija atsūtījuši palīgā divus savus bruņu vilcienus, sāka tirgoties ar Pagaīdu vadību, izvirzot noteikumus, lai Latvijas – Igaunijas robeža

→ 3. lpp.

Ādažnieks Ričards Sniedze kļuvis par Baltijas čempionu triatlonā

Par Baltijas Čempionu triatlonā 2003. – 2004. gadā dzimušo grupā, izcīnot 252 punktus (tuvākajam se-kotājam – 133 punkti!), šogad kļuvis ādažnieks Ričards Sniedze. Sacensības

norisinājās astoņos posmos, pa divām sacensībām katrā valstī. Baltijas kausā piedalījās sportisti no četrām valstīm: Latvijas, Lietuvas, Igaunijas un Baltkrievijas.

Džudo sacensības "Zelta Rudens 2014" un Latvijas meistarsacīkstes meitenēm U-14 un U-16

18. un 19. oktobrī Ādažu Sporta centrā aizritēja džudo sacensības "Zelta rudens 2014" un Latvijas meistarsacīkstes meitenēm U-14 un U-16 vecuma grupām. U-14 vecuma grupā startēja 36 sportistes, bet U-16 – 11 sportistes no Latvijas un Igaunijas sporta klubiem. Komandu kopvērtējumā pirmo vietu izcīnīja Ādažu Bērnu un jaunatnes sporta skola, otro klubs "Kyodai", bet trešo – klubs "Ippon". Apsveicam mūsu skolas čempionus – Vinetu Alksni, Elizu Jevstigneju un Alekandru Nazarovu, kā arī 2. vietas ieguvējas Helēnu Ģrenpreisu, Dārta Smildziju, Dairu Kropi, Tatjanu Vlasovu un 3. vietas ieguvējas Andru Niku un Sofiju Vlasovu. Paralēli Latvijas meistarsacīkstēm notika arī sacensības jauniešiem U-14 un U-16 vecuma grupām, kurās 1. vietu izcīnīja Uldis Nartišs, bet 3. vietu – Mareks Markāns, Andrejs Rīzovs, Voldemārs Gerke un Maksīms Marins. 19.

oktobrī sacensības turpinājās vecuma grupās U-10, U-12 un U-13, kurās piedalījās dalībnieki no Latvijas, Igaunijas, Lietuvas un Krievijas. Ādažu BJSS komanda 64 sportistu sastāvā abu dienu kopvērtējumā ieguva 1. vietu 29 klubu konkurencē,

FOTO: E. Alksnis

izcīnot 11 zelta medaļas, 10 sudraba un 13 bronzas medaļas. Apsveicam mūsu čempionus Robertu Bankeviču, Jāni Štrausu, Klāvu Gailīti, Aleksandru Nazarovu, Elizu

Jevstigneju, Vinetu Alksni.

Paldies organizatoru komandai – Latvijas Džudo federācijai, Ādažu novada domes Sporta daļai, Ādažu vidusskolai, Ādažu Namsaimniekiem, Vasilijam Nau-movam, Gundaram Subočam, Ivaram Grīnbergam, Robertam Ļebedjevam (SIA "Trojans"), "Post Hotel", Inārai Nedzveckai (SIA "Nertamids"), brivprātīgajiem smago darbu veicējiem – Mārtiņam Lūkinam, Artjomam Ratnikovam, Dainim Kivkucānam, Jānim Puķītim un Kristapam Zeibotam, peldēšanas treneriem Jānim Skrimnam un viņa audzēkņiem, kā arī išpās paldies Ādažu pašvaldības policijas priekšniekiem Oskaram Feldmanim un viņa komandai.

Paldies treneriem Izoldei Enģelei, Mārtiņam Lūkinam un Leonidam Kuznecovam par ieguldīto darbu!

Ādažu Bērnu un jaunatnes sporta skola

Piesakiet nominantus balvai "Ādažu sporta laureāts 2014"

17. decembrī Ādažu Kultūras centrā notiks Ādažu novada domes rīkota apbalvošanas ceremonija "Ādažu sporta

laureāts 2014". Pasākuma galvenais uzdevums – godināt mūsu novada labākos sportā – sportistus, trenerus, sporta skolotājus, komandas, sporta klubus, kā arī pasākumu atbalstītājus. Pieteikumus konkursam "Ādažu sporta laureāts 2014" jāiesniedz līdz 2014.gada 7. decembrim, plkst. 17.00, vienā eksemplārā, slēgtā aploksnei ar norādi – "Konkursam "Ādažu sporta laureāts 2014"" Ādažu novada domes Sporta daļā, Gaujas iela 33A, Ādažos, LV – 2164, Ādažu Bērnu un jaunatnes sporta skolā, Gaujas iela 30, Ādažos, LV – 2164 vai elektroniski: peteris.alksns@adazi.lv, sportu.skola@inbox.lv. Foto vai videomateriālus sūtīt uz e-pastu: sporta_skola@inbox.lv.

sporta_skola@inbox.lv vai peteris.alksns@adazi.lv. Pretendentus izvirza Ādažu novada iedzīvotāji, sporta federācijas, Ādažu novada Sporta daļa, Ādažu Bērnu un jaunatnes sporta skola, kā arī Ādažu novadā reģistrētie sporta klubi. Konkursa kārtībā tiks noteiktas šādas nominācijas: "Ādažu labākais sportists", "Ādažu labākā sportiste", "Labākā jaunā sportiste", "Labākais jaunais sportists", "Ādažu labākā komanda", "Ādažu labākais treneris", "Uzlecošā zvaigzne sportā", "Gada sporta skolotājs", "Gada sporta atbalstītājs" un "Aktīvākais sporta klubs".

Ādažu novada domes Sporta daļa

Ādažu vidusskolā aizvadīta Olimpiskā diena

Lai popularizētu Olimpisko kultūbu, veselīgu dzīves veidu un godīgas spēles principus sportā, šogad 26. septembrī Latvijā notika Olimpiskā diena ar vienojošu devīzi "Tepazīsties - mini handbols". Ādažu vidusskolā "Olimpiskajā dienā 2014" piedalījās vairāk nekā 890 audzēķiņi un pedagogi.

Vienlaicīgi visās Latvijas "Olimpiskās dienas 2014" norises vietās pasākums sākās plkst. 10.00 ar Olimpisko rīta vingrošanu, lai pamodinātu dalibniekus un sagatavotu turpmākās dienas aktivitātēm, kā arī atgādinātu par pareizi veiktu rīta vingrošanu kā ļoti svarigu ikdienas sastāvdaļu. Pēc rīta vingrošanas klases devās uz stadionu un sporta laukumiem, lai piedalītos dažādās sacensībās.

2. klašu skolēni piedalījās zīmējumu konkursā, 3. - 4. klases sacentās veiklibas stafetēs ar sporta spēļu elementiem. Veiklākās un ātrākās bija 3.c un 4.a klase. 5. kla-

ses sacentās "Tautas bumbas" spēlē. Uzvaras guva 5.g meiteņu un 5.b klases zēnu komandas. 6. klases spēlēja strītbolu, labākās bija klašu grupā - 6.b klases zēnu un meiteņu komandas. 7. klašu meiteņes pierādīja savu prasmi tikla bumbas spēlē, bet zēni - minifutbola. Tikla bumbas sacensībās uzvarēja 7.e meiteņu komanda, bet mini futbola - 7.d klases zēnu komanda. 8. - 9. klašu skolēni sporta zālē iepazīnās ar mini handbola spēles elementiem, noteikumiem un aizvadīja spēles kājā sporta veidā. Labākos panākumus guva 8.a klases komanda. Savukārt vidusskolas audzēkņi piedalījās sacensību tiesīšanā. Olimpiskās dienas noslēgumā sacensību dalibnieki un uzvarētāji saņēma Starptautiskās Olimpiskās komitejas sertifikātu, kā arī skolas admi-

Foto - Ādažu vidusskolas audzēkņi

nistrācijas sagādātos klinģerus, kas simbolizēja olimpiskos apļus.

Paldies visiem sporta skolotājiem, kļūšu audzinātājiem, it īpaši dalibniekiem, par enerģiju un izturību vēsajā 26. septembra "Olimpiskajā dienā 2014".

Mirdza Dzirniece

Ādažos ienāk starptautiska līmeņa zēnu basketbols!

31.10. - 2.11.2014. Ādažu visusskolas renovētājā sporta zālē norisinājās starptautiskās "Baltijas zēnu basketbola ligas" 2014./2015. sezonas U-12 grupas 1. posms spēles. Ādažu posmā piedalījās komandas no Igaunijas (Tartu "Rock", Tallinas "TTU", Tartu "Erikmaa", Rakveres "Tarvas/Rakvere"), Krievijas (Sanktpēterburgas "Nevskije Zvezdi"), Latvijas ("Keizarmērs" un "Jugla" no Rīgas, Ādažu "Ādaži").

Gūstot uzvaras visās 5 spēlēs, Āda-

žu zēni demonstrēja ne tikai iešķības cienīgu sportisko nepiekāpību, bet arī spilgti izteiku komandas spēli.

Šis ir pirmais šāda līmeņa notikums Ādažu zēnu basketbolā, jo līdz šim Ādažu komanda vēl ne reizi nebija uzņēmušies organizatora lomu. Pasākums tika organizēts augstā līmenī, to, neskopojoties ar uzslāvām, atzīmēja arī vieskomandu treneri. Šis pasākums apliecinā, ka Ādažu novadā jau tagad ir pietiekami

daudz iespēju, lai godam notiku starptautiski pasākumi.

Ādažu zēnu basketbola komandas vārdā izsakām pateicību par sadarbību viesnīcai "Port Hotel" un kafejnīcai "Julata", par atbalstu SIA "Teliks Grupa" un A/S "Latfood".

Atsevišķu paldies par organizatorisko uzdrīkstēšanos izsakām komandas trenerim Arnim Krištopanam.

Basketbolistu vecāki

Pilnveidota skriešanas un slēpošanas trase Kadagā

Ceļa virzienā uz Mežciemu, preti iebraktuvi Ādažu garnizonā, ceļa kreisajā pusē pilnveidota 2,5 km gara skrie-

šanas un slēpošanas trase. Lai skriešana būtu daudz ērtāka un patīkamāka, trasē iestrādāta šķelda 45 kubikmetru apjomā.

Trase marķēta ar sarkanām atzīmēm uz kokiem.

Monika Griezne

Ādažu vidusskolas jaunie basketbolisti gūst panākumus Pierigas novadu sporta sacensībās

Pierigas novadu basketbola sacensībās 7. oktobrī Ādažu vidusskolas jaunie basketbolisti (1999. - 2000. gada dzimušie) pārliecinoši pārspēja vienaudžus no Baldones, Krimuldas, Ropažu vidusskolām un Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas (Berģu MMP). Komandā - Kristaps Mitkevičs, Ri-

čards Ritiņš, Rūdolfs Purnis, Reinis Rančiņš, Toms Savins, Dāniels Ozoliņš, Patriks Stērnīnieks, Miks Pureniņš, Ginters Zile.

Komandā spēlēja tikai divi basketbolisti, pārejie - vieglatlēti. Un tas tikai atkal pierāda vieglatlētikas kā sporta veida lielo lomu skolēnu fiziskajā un tehniskajā sagatavotībā.

Savukārt 21. oktobrī noritēja sacensības 2001. - 2003. gada dzimušajiem. Ari šoreiz mūsējtie pārspēja vienaudžus no Carnikavas, Saulkrastiem, Berģu MMP, Allažiem, iegūstot kausu un 1. vietu. Komandā spēleja - Renārs Kārkliņš, Normunds Šķesteris, Kristofs Vasilevskis, Valters Briedis, Mārtiņš Didzis Gailis, Klāvs Gailitis, Mārcis Osis, Kristaps Aboliņš, Kārlis Jānis Indriks, Mārtiņš Bumbēris, Markuss

Kaminskis, Rihards Nils Vāvers, Artūrs Valtmanis. 21. oktobrī izcīnītais kausss bija 110. pēc kārtas kopš 1998. gada un piektais šajā mācību gadā.

Tiesneši bija mūsu skolas skolēni un absolventi Jānis Ābols. Viņu darbu atzinīgi novērtēja visi komandu pārstāvji, dalībnieki un Pierigas novadu sporta darba vadītājs Tadeušs Tračums. Sacensību tiesnešu komanda - Jānis Ābols, Krišs Muzikants, Dāvis Ērglis, Bumbēris, Aleksandrs Marks Krusts, Leiboens Kārlis, Normunds Šķesters.

Vēl šajā pusgadā jaunmārupē un Mārupe notiks sacensības "Tautas bumba" meitenēm un zēniem. Pagājušā mācību gadā komandas izcīnīja otrās vietas. Tātad - ir, kur aug!

Juris Dzirnieks

Eiropas multivides centrs un digitālās klavieres Ādažu vidusskolā

Projekts "Eiropas multivides centra izveide Ādažu vidusskolā" tika iestenots ES Lauku attīstības programmas un biedrības "Gaujas Partnerība" attīstības stratēģijas 2009. - 2013. gadam rīcības "Atbalsts

iedzīvotāju apmācībai, izglītošanai un jaunu iemaņu iegūšanai, kā arī kultūrglītības apgušanai nepieciešamo materiālo resursu pieejamībai visiem cilvēkiem neatkarīgi no tā, kādas ir viņu spējas, vajadzības un sociālais, fiziskais, garigais stāvoklis" ietvaros. Ādažu vidusskolai iegādāts un uzstādīts Smart TV, pieci planšetatori un viena webkamera. Projekta izmaksas ir 5443,79 euro, no kuriem 4499 euro - ELFLA finansējums, bet 944,79 euro - pašvaldības. Ādažu vidusskolas Eiropas klubam "Mazie eiropieši" plaši biļu jāizmanto moderno tehnoloģiju piedāvātās iespējas, tai skaitā, sociālie mediji. Jāveicina arī Eiropas līmeņa sabiedriskā domu apmaiņa, ietverot informatīvus

EUROPEJSKAIS LAUKU SAMĀKUMS FORUMS LAUKU ATVĒRTĪBAI

EIROPEJAS BĒVĒSTĀJI LAUKU APVIENĪBAI

PROJEKTU LIĀZFINANSĒ
EIROPEJAS SAMĀKUMS

pasākumus ar sociālo tiklu un interneta programmu apguvi (Facebook, Twitter u.c.) un praktiskās nodarbinās fotografēšanā un filmēšanā, izmantojot plānietātorus (failiem.lv, YouTube, Google Maps).

Digitālās klavieres

Projekts "Digitālo klavieru iegāde Ādažu vidusskolai" tika iestenots ES Lauku attīstības programmas (ELFLA) un biedrības "Gaujas Partnerība" attīstības stratēģijas ietvaros. Projekta gaitā tika iegādātas un Ādažu vidusskolas aktu zālē uzstādītas divas digitālās klavieres un trīs pedāļu sistēma. Projekts izmaksājis 1579 euro (638,93 euro - ELFLA un 940,07 euro - pašvaldības finansējums).

Sarma Jēkabsone

Kāda eksperimenta anatomija

Ādažu vidusskolas 12. klases skolēniem bija unikāla iespēja piedalīties Latvijas Nacionālā mākslas muzeja rikotajā mobilajā darbīcā. Iepazinušies ar izcilā latviešu izcelsmes mākslinieka Gustava Kluča darbu izstādi "Kāda eksperimenta anatomija" izstāžu zālē "Arsenāls", jauniešiem pašiem bija jārada kompozīcija „Kustības konstrukcija". Mobilās darbīcas uzdevums likās šķietami neiespējams - uz virsmas plaknes mākslīgi radīt kāda virziena plūsmas ilūziju. Iejutušies netradicionālā mācību vidē, jaunieši dar-

bus veidoja kolāžas tehnikā, izvēloties vienu no Gustava Kluča mākslu raksturojošiem tematiem - dinamiku.

Darbīcu vadīja māksliniece un mākslas pedagoģe Baiba Sprance, kura veicināja paplašināt savas radošās aktivitātes un labāk iepazit Gustava Kluča daiļrades saturisko un formālo pusī. Muzeja radošājā un atraisītājā gaisotnē tapa dinamiski darbi, par ko bija apmeklētā gan darbīcas vadītāja, gan jaunieši paši.

www.adazividusskola.lv

eTwinning seminārs Spēļu programmēšana dažādos mācību priekšmetos skola

Septembra beigu trīs dienas Tallinu piepildīja vairāk nekā simts dažādu Eiropas valstu skolotāji, lai piedalītos eTwinning seminārā Spēļu programmēšana dažādos mācību priekšmetos skolā. Profesionālās pilnveides seminārs bija mērķēts uz jaunāko tehnoloģiju piedāvātajām iespējām dažādot mācību procesu. Vairums no dažāniekiem šādu metodi vēl nekad netika pielietojuši savā darbā, kas bija liels izacinājums semināra praktiskajās nodarbiņās. Skolotāji klausījās daudzu profesionālu idejās gan no Igaunijas, gan citām Eiropas skolām, izmēģināja savus spēkus spēļu un aplikāciju programmēšanā, kas vairāk gan bija kā pamatzināšanu apgave un kā neliels ievads kā šo metodi varētu iedzīvināt mācību procesā.

Šāda veida pasākumos joti vērtīga ir kontaktu dibināšana ar ārvalstu potenciālajiem partneriem. Garu un aizraujošu sarunu rezultātā, izveidojās somu biedru grupa no Latvijas, Dānijas un Holandes. Kopīgi tāpa projekts, kas tika apstiprināts. Ādažu vidusskolas jaunieši kopā ar Dānijas skolēniem ir sākuši veikt

praktiskus uzdevumus kopēgā projektā "Veselīgs ķermenis caur veselīgu prātu". Projekta ietvaros jāveic vairāki uzdevumi ar pētniecisku ievirzi visa mācību gada garumā. Kā projekta gala produkta ceram izveidot informatīvu mācību

materiālu jaunāko klašu skolēniem par projekta tēmu un tās aktualitāti mūsdienās. Joti aizraujošas bija divas dienas oktobrī, kad Ādažu vidusskolā viesojās skolotājs no Dānijas Tomass. Vidusskolas jaunieši no 10.b un 11.a klases darbojās grupās, veicot vairākus uzdevumus - prezentāciju veidošana un vēstuļu rakstīšana uz Dāniju, plakātu veidošana

un ideju apmaiņa. Klasisāmies skolotāja Tomasa prezentāciju par savu valsti un diskutējām, kas mums ir kopīgi un atšķirīgs. Jaunieši no 11.a klases atzina, ka tā bija lieliska iespēja izmantot dzīvī angļu valodas zināšanas, dalīties savās idejās, tās pamatojot svešvalodā, kas neradīja ne mazākās grūtības.

Arī turpmāk veidosies cieša sadarbība un izvirzīto uzdevumu realizēšana dzīvē. Lai mums visiem veicas un ir radošs darbošanās process!

Linda Kalniņa

2014. gadā konkursā "Sabiedrība ar dvēseli" ištenoti 7 lieliski projekti

"Ģimene - bērniem" uzsuj tautas terpus deju kolektiva "Rūta" 3. klašu grupai

Izmantojot vecāku un vecvecāku pie redzi un prasmes šūšanā, grupa "Ģimene - bērniem" deju kolektīva "Rūta" 3. klašu grupai uzsūva 18 autentiskus Vidzemes novada tautas tērpus. Sarma Jēkabsone, viena no projekta vadītājām, atzīst, ka projekta išteinošanas gaitā notikušas izmaiņas: "Audumu cenas bija paaugstinājušās, kā arī, apzinot veikala produkciju,

secinājām, ka vienuviet nav iespējams ie gādāties nepieciešamo daudzumu auduma un iecerētās krāsas, tāpēc tās nācās mainīt." Par spīti izmaiņām, projekts esot izdevies vēl labāk nekā sākotnēji plānots: "Sākot no skriču veidošanas līdz pat pēdē-

Foto = Mārija Grīnane

▲ Ādažu vidusskolas skolēni starptautiskā mūžizglītības projekta "Comenius" dalībniekiem no ārvalstīm sagatavojuši īpašu dāvanu – šallī Latvijas karoga krāsās.

► Ādažu un Kadagas pirmsskolas izglītības iestādes, kā arī Ādažu vidusskola iegādājušās jaunu sporta inventāru.

Foto = Kārlīna Mīļķone

Projekts "Sabiedrība ar dvēseli"

Novada iedzīvotāji visu vasaru ir aktīvi darbojušies un veiksmīgi pabeiguši īstenot projektus "Sabiedrība ar dvēseli" konkursa ietvaros. Ādažu novada dome jau otro gadu pēc kārtas finansē dažādu dzīves kvalitāti uzlabojošu projektu atbalstu, kuru realizēšanā ar savu darbu un laiku piedalās paši novada iedzīvotāji.

2014. gadā domes finansējums tika piešķirts septiņu projektu īstenošanai Ādažu novada teritorijā, finansējot gan teritoriju labiekārtošanas projektus, gan

ēku remontdarbus un projektus izglītojošu un kultūras pasākumu uzlabošanas jomā. Arī nākamgad dome plāno turpināt iesākto tradīciju un atbalstīt dažādas Ādažu novada iedzīvotāju iniciatīvas un idejas, kā uzlabot dzīves kvalitāti savā novadā.

Detalizētāka informācija par 2015. gada projektu konkursu tiks publicēta pēc jaunā konkursa nolikuma apstiprināšanas, bet ar 2014. gada konkursa nolikumu, projekta pieteikumu un citiem dokumentiem iespējams iepazīties Ādažu novada domes mājas lapā www.adazi.lv, sadaļā

"Pašvaldība"/ "Atbalsta konkurss iedzīvotāju iniciatīvām", kā arī Ādažu novada domes Attīstības un investīciju daļā. Jautājumu un neskaidribu gadījumā lūgums vērsties pie konkursa koordinatores un kontaktpersonas pašvaldībā – Ādažu novada domes projektu vadītājas Kristīnes Berkes, tālr. 67996086, e-pasts: kristine.berke@adazi.lv.

Kristīne Berke

Rudens krosā Ādažos startē lieli un mazi

Ādažu novada Rudens krosā startēja 72 dalībnieki no Ādažiem, Carnikavas un Kalngales. Tajā tika pār-

mazi dalībnieki - pašiem mazā-

stāvētas arī vairākas sporta organizācijas - Ādažu Sporta skola, sporta klubs "Tērauds", Carnikavas Sporta centrs un ģimēnu komandas. Skrējienā savu drossmi apliecināja arī pavisa m-

kajiem bija tikai trīs gadi.

Cetrās vecuma grupās bērni gar Vējupi skrēja 300 vai 600 metru. Piecas jauniešu un pieaugušo vecumu grupas gar Vējupi skrēja 3090 metru.

Sandra Krūma

Foto - Māksla Grīnste

Foto - Ivo Prvakovska

Ādažnieka Edvarda Tūtera panākumi Helsinkos

4. oktobrī Helsinkos notika Somijas BMX sezonas noslēguma sacensības dažādās vecuma grupās. Startējot B6 (piecgadīgo, sešgadīgo) grupā, ādažnieks Edvards Tūters astoņpadsmit zēnu konkurenčē izcīnīja godpilno otro vietu. Edvards šogad piedalījies arī Latvijas čempionātā, kas bija viņa pirmās

sacensības! Latvijas čempionāts norisinājās 8 posmos dažādās Latvijas pilsētās. Visu posmu kopvērtējumā sezonus Latvijas čempionātā Edvards noslēdz 6. vietā. Sacensībās Igaunijā un Lietuvā Edvards izcīnījis 2. un 3. vietu.

Sanda Tūtere

Ādažu novada izglītības iestādes papildina sporta inventāru

Izglītībai Ādažu novada teritorijā ir īpaša nozīme. Par tās sekmēšanu un kvalitatīvu apguvi domā gan Ādažu novada dome un tās struktūrvienības, gan privātpersonas.

Izglītības un zinātnes ministrijas izsludinātajā projektu konkursā par sporta inventāra iegādi tika saņemti 92 projekta iesniegumi, valsts budžeta finansējumu saņēma 26 projekta iesniezēji, tai skaitā atbalstu guva arī trīs Ādažu novada pašvaldības izglītības iestādes (Ādažu un Kadagas bērnudārzi un Ādažu vidusskola) par kopējo summu 8 023,80 EUR. Projekta ietvaros izglītības iestādēm bija iespēja iegādāties jaunu nepielešamo sporta inventāru un nomainīt novecojušo.

Mikstie matrači, vingrošanas soli, trampīns un komplekti līdzsvara vingrojumiem, kas iegādāti Ādažu pirmsskolas

izglītības iestādē, ir pārvietojami, tādēļ tos iespējams uzglabāt speciāli tam paredzētā noliktavā. Sporta inventāru var pārvietot uz grupinām, lai bērni varētu nodarboties ar sporta aktivitātēm arī pēcpusdienas cēlienā. Šā projekta mērķis ir sekmēt bērnu fizisko attīstību, veselības nostiprināšanu un daudzpusīgas personības veidošanos.

Kadagās pirmsskolas izglītības iestādē ir 180 bērni, kuri izmanto inventāru plānotajās sporta rotālnodarbibās svaigā gaisā. Ādažu vidusskolā projekta rezultātā iegūtais sporta inventārs tiek izmantots mācību stundās, interešu un ārpusstundu izglītības nodarbibās. Papildinātais inventārs nodrošinās lielāku skolēnu leinteresētību un aktivitāti sporta stundās un nodarbibās un kal-

pos kā būtisks nodrošinājums skolēnu sporta nodarbibu daudzveidībal, fiziskai attīstībai un veselības nostiprināšanai. Sporta skolotāju Metodiskās komisijas vadītāja Mirdza Dzirniece nodrošinās, lai projekta laikā iegādātie pamatlīdzekļi tiks izmantoti atbilstoši plānotajam.

Valsts budžeta līdzekļus sportam piešķir saskaņā ar gadskārtējo valsts budžeta likumu. No tā, pirmkārt, finansējams bērnu un jauniešu sports. Projekta kopējais izmaksas ir 8023,80 EUR, no tām pusi finansēja valsts un pusi - Ādažu pašvaldība.

Karīna Mikelsonē

Kādi projekti iestenoti Ādažu novadā?

Biedrība "Gaujas Partnerība" drīzumā uzsāk darbu pie jaunās attīstības stratēģijas izstrādes, kuri iekļauties aicināts ikvienu Ādažu novada iedzīvotāji, lai kopīgi mazķētu jaunas risinājumus un piešķirts eseo teritoriju problēmu risinājumiem un attīstības iespējām.

LEADER veida projekti Ādažu novadā 2007.-2013. gada plānošanas periodā.

Ādažu novada teritorijā jau kopš 2009. gada tiek iestenoti dažādi LEADER veida projekti, kuru finansējums pilnībā vai daļēji nodrošina Eiropas Laiksaimniecības fonda lantu attīstībai (ELFLA) vai Eiropas zivsaimniecības fonda (EZF). ELFLA līdzekļi tiek pielikti "Lantu attīstības programmas" iestenotajai un paredzēti galvenokārt dažādu pamatlodžņu iegādei, savukārt EZF – "Rīcības programmas" iestenotajai un paredz atbalstu projektiem, kurus plānotā bāvniecība, teritorija labiekārtotāna. Kopumā LEADER veida projekti iestenoti Ādažu novadā 2007.-2013. gada plānošanas periodā no ELFLA tiek novērti 234 057,81 EUR, bet no EZF – 137 357,96 EUR.

Eiropas Laiksaimniecības fonda lantu attīstībai (ELFLA) un Eiropas zivsaimniecības fonda (EZF).

Lai potenciālie projekti iestenotājā varētu pieteikties ELFLA un EZF līdzekļiem LEADER programmas ietvaros Ādažu novadā un tākai sekmētu novada attīstību, 2009. gadā tika nodibināta viesīte rīcības grupa – biedrība "Gaujas Partnerība", kuri iekļauties ekonomiski un sabiediski aktīvi cilvēki, kas pārātā kā privātā tā arī publisko sektoru. Biedrības daudzības sākotnējā udevuma bija: 1) definēt, kādām rīcībām ELFLA un EZF līdzekļi Ādažu novadā var tērēt, kā arī 2) nodrošināt, lai visi interesenti varētu pieteikties pielikītajam finansējumam. Pirmi udevuma izpildei 2009. gadā tika izstrādāta Viesīte attīstības stratēģija, kuri tika raksturota eseo situāciju Ādažu novadā, nosakot galvenās problēmas (vejažības), kā arī teritorijas attīstības vīziju, galvenās prioritātes un rīcības. Lai interesenti varētu pieteikties LEADER finansējumam, biedrība "Gaujas Partnerība" no 2010. līdz 2014. gadam izsludināja vairākus projekti konkursus: ELFLA līdzekļiem varēja pieteikties kādā no 8 ietilpīgākajām kārtām, bet EZF līdzekļiem – 6 kārtām.

Lantu attīstības programma un Rīcības programma

Kopumā "Lantu attīstības programmas" iestenotai Ādažu novada tika izmēgti 35 projekti izmēģumi, bet "Rīcības programmi" – 25. Informācija par

ķīm personām – mājrabotājiem. Izmantojot šo līdzekļus, Ādažu Mākslas un mūzikas skola iegādājās vairākus jaunas mūzikas instrumentus (piestāns, flautas, trompetes, čello, kokles, oboja, klarinetes, alts, kontrabass, saksofons, gitaras, akor-

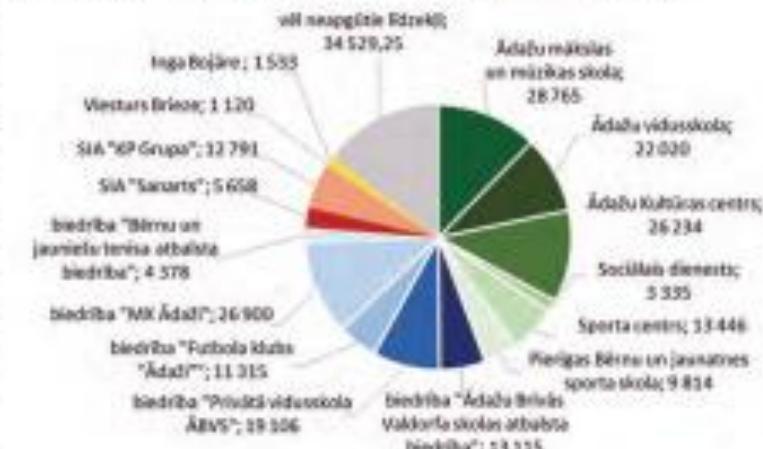
Projekta vērtītāju un projekta iestenotās līmeņi par projektu līmeni

cik daudz no iemēgtajiem projektiem tiek / tiek iestenoti un cik – tiek noraidīti vai atsevišķi, nemieta atzīta.

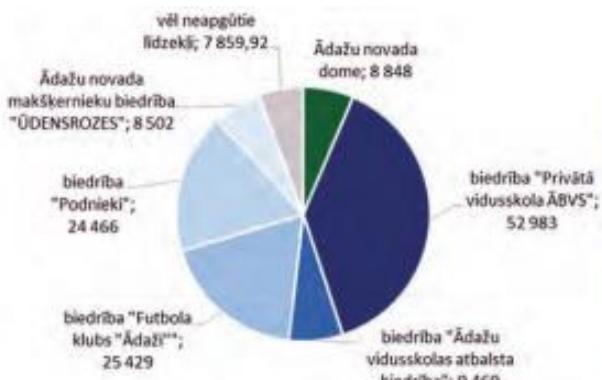
Kaut arī iepriekšējais plānošanas periods beidzis 2013. gadā, projekti var iestenot līdz 2015. gada vidum. Līdz 2014. gada oktobrem iekārumi tiek apgūti 199 529 EUR (85,3 %) no ELFLA finansējumu un 129 697 EUR (94,3 %) no EZF finansējuma. Plānoti, ka visu līdz šim neapgūto finansējumu Lantu atbalsta dienests novirzīs projektiem, kas vēl tiek vērtēti.

No visi apgūtā ELFLA finansējuma, 100 833 EUR, jeb 52% tiek pielikti Ādažu novada domes iestādēm, 74 814 EUR (38%) – biedrībām, 18 449 EUR (9%) – saņēmējiem un 2 682 EUR (1%) – fiz-

icīem), tāk labiekārtoti skolu kabineti un nodarbību telpas (Ādažu vidusskola, Ādažu Mākslas un mūzikas skola, Ādažu Brīvajā Valdorfa skola, Pierīgas Bērnu un jauniešu sporta skola), ar apskarošanas un gaismas iekārtām labiekārtota Ādažu vidusskolas aktrīnu zāle, labiekārtoti Ādažu sporta centra āra basketbolu laukums, izveidots Ādažu vidusskolas manžela, segiādītis flīģelis, videoskrīns un forā gaismas Kultūras centrā, apspirkti vairāki kross motocikli, kā arī iestenoti daudzi citi LEADER projekti. Kaut arī saīdēniņi nelīda daļa, tomēr ELFLA finansējuma tiek ieguldīta arī uzņēmējdarbības attīstībai un mājrabotīju atbalstam (smilšķerķu stāvu iegādējot).

Projekta iestenotās apgūtās summas "Lantu attīstības programmas" ietvaros

Projektu iestenotāju apgūtās summas "Ricibas programmas" ietvaros

Projektu iestenotāju apgūtās summas "Lauku attīstības programmas" ietvaros

"Ricibas programmas" iestenošanai 120 849 EUR, jeb 93% no visa apgūtā

finansējuma tika piešķirti dažādām biedrībām un 8 848 EUR (7%) – Ādāžu novada domei. Pateicoties EZF finansējumam, Ādāžu Brīvās Valdorfa skolas teritorijā tika uzbūvēts multifunkcionālais sporta laukums un amfiteātris, Ādāžu vidusskolas teritorijā labiekārtoti sporta laukums un

uzstādīti āra trenāzieri, ierikotas laivu nolaišanas vietas Vējupē un Gaujā, uzsākta multifunkcionāla sporta un atpūtas parka izveide Podnieku dzīvojamā

rajonā, kā arī labiekārtota Vējupes publiskā pludmale.

Projektu iestenotāju apgūtās summas "Ricibas programmas" ietvaros

Vairāk informācijas par apstiprinātajiem un iestenotajiem LEADER projektiem var atrast biedrības mājas lapā www.gaujaspartneriba.lv.

Biedrība "Gaujas Partneriba" drizumā uzsāks darbu pie jaunās attīstības stratēģijas izstrādes. Informācijai par darba grupām un sanāksmēm saistībā ar stratēģijas izstrādi aicinām sekot līdzi biedrības mājas lapā, kā arī Ādāžu novada domes mājas lapā.

Inga Pērkone

"Liaison Entre Actions pour le Développement de L'Economie Rurale (tulkojumā no franču valodas nozīmē „mērķtiecīgas un koordinētās rīcības lauku ekonomikas attīstībai“)"

PROJEKTU LĪDZFINANSĒ
EIROPAS SAVIENIBA

Ārvalstu un Ādāžu vidusskolas skolēni veido starptautisku mūziklu

Kopš 2013. gada rudens Ādāžu vidusskola ir viena no starptautiskās mūzikglītības programmas "Comenius" projekta "Go Europe" dalibvalstīm. "Comenius in love" iecerēts kā internacionāls mūzikla iestudējums, kas tiks veltīts šīs mūzikglī-

tības programmas 20. gades pasākumam. Programmu izveidoja 1994. gadā. "Comenius" programma izveidota ar mērķi atbalstīt tieši pamatskolas un vidusskolas audzēkņus, kā arī viņu pedagogus. Šajā projektā Ādāžu vidusskola sadarbojas ar

citām skolām no Vācijas, Itālijas, Slovākijas, Turcijas, Polijas un Portugāles. Ādāžu vidusskolas projekta dalībnieki un koordinatori jau bija piedalījušies darba vizites Slovākijā un Turcijā, bet no 22. līdz 26. septembrim "Comenius" dalībnieki darbojās Latvijā. Projekta dalībnieki organizēja mū-

zikla mežinājumu kārtību, apmeklēja Ādāžu mākslas un mūzikas skolu, kur noklausījās skolas simfoniskā orķestra koncertu. Mūsu vidusskolas audzēķi prezentēja Latviju un Ādāžus, viesī - katrs savu valsti. Eiropas valodu dienā visi piedalījās mācību stundās, veica dažādus valodas uzdevumus. Gatavojojot mūziklu, skolēni, sadalīti atsevišķas grupās, strādāja ar vokālajiem pedagoģiem, gatavoja mūzikla talismanu un plakātu konkursu, veidoja galvenās sižetiskās līnijas. Pēc kārtīga darba visi kopā devās ekskursijā pa Vecrīgu un vakariņās. Jutāmies lepni, redzot, kādu sajūsmu ekskursijas dalībniekos izraisījuši parki, Vecrīgas nami, laukumi, mazie suvenīru veikaliņi. Labi, ka "Comenius" projekts tiks iestenots vēl veselu mācību gadu, būs zvani, e-pasti, tikšanās, jaunas emocijas un jauna pieredze.

Vaira Baltgaile

FOTO - Autors: M. Jurča

2014. gada septembris

Ādažu novada dome

www.adazi.lv

Nr. 167

NEIZSĪKSTOŠA MĪLESTĪBA

Latviešu valodas un literatūras skolotāja Biruta Virkava Ādažos bērniem skolojuši teju pusgadsimtu – 49 gadus, diarbam atdodot visu savu dzīvi. "Darba bija ārkārtīgi daudz," viņa tagad atzīst.

4. lpp.

PĀRVĒRST MAZO PASAULĪTI

Fizikas un dabaszinību skolotājs Raivis Pauls ar savu atraktivitāti, degsni, izdomu un neformālajām izglītības metodēm bērnos un jauniešos rada interesi par jomu, kas agrāk šķitusi grūti apgūstama.

10. lpp.

Ādažnieki sacenšas novada Sporta dienā

Silta laika un spožas saules lutināta Ādažu novada Sporta diena aizritēja ar aizraujošām sacensībām dažādos sporta veidos un izdomas bagātām atrakcijām vismazākajiem sportistiem. Sporta dienas dalībniekiem bija iespēja cīnīties par Ādažu novada kausu gan basketbolā un pludmales volejbolā, gan arī spēka divīciņā un veloorientēšanās sacensībās, kurās divās distancēs varēja doties gan pīeaugušie, gan bēri. Pasākuma organizatori bija sarūpējuši saturīgu velomaršrutu, lai sacensības būtu vēl interesantākas un neparastākas.

13 komandas piedalījās pludmales volejbola, septiņas – basketbolā, 34 sportisti 18 svara kategorijās sacentās spēka divīciņā, bet visvairāk interesentu startēja veloorientēšanās sacensībās – veselas 18 komandas! Bērniem iepriecināja jautrā un atraktivā Pepīja Garzeķe, kura bija parūpējusies par to, lai ne mirkli nebūtu galaiči – visas dienas garumā vismazākie sporta spēļu dalībnieki piedalījās dažādās stafetēs un rotājās. Pludmales volejbola sievietēm uzvarēja komanda "Turbo zaķi", vīriešiem – "Abi labi", basketbolā

vīriešiem – komanda "Jauktie" un zēnu grupā – "Ādaži", veloorientēšanās isajā distancē pirmo vietu izcīnīja komanda "Dille dille", bet garajā distancē – "Lauku ūbeles", spēka divīciņā sievietēm uzvarēja Valērija Nekrasova, vīriešiem – Maksims Popovs, jauniešiem – Sandis Barops, junioriem – Jānis Kravalis, senioriem – Arnis Mazurs. Sīrsnīga pateicība pasākuma atbalstītājiem – "Emerald Baltic", "Latfood" ("Ādažu čipsi"), "Gandrs", "Port Hotel", "Aldaris", "Spēka pasaule", Marikai Gēdertei, "Gatineau", restorānam "Četri krasti".

► Šogad Ādažu vidusskolas pirmajā klasē mācības uzsāk 169 pirmklasnieki.

Foto - Mārija Grīone

► Pirmklasnieku braši skaitītās dzejas rindas iepriecina arī Ādažu novada domes priekšsēdētāja vietnieku Pēteri Balzānu.

Foto - Normunds Melniņš

► ASV vēstniecības Ekonomikas un politikas nodajas vadītāja Debora Millere un domes priekšsēdētājs Māris Sprindžuks atklāj žoga būvniecības projekta piemiņas plāksni.

► ASV militārie inženieri uzstāda automātiskos vārtus Ādažu vidusskolas žogam.

Foto - Normunds Melniņš

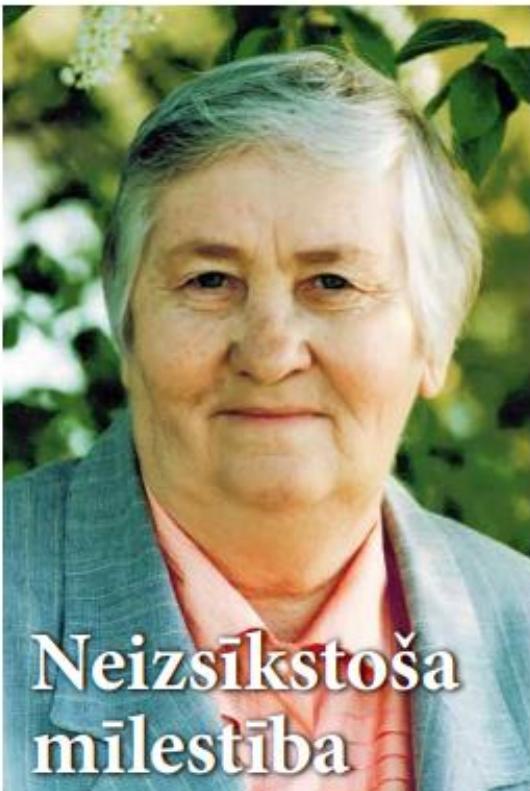
► Lūk, cik jauku darba vidi Ādažu vidusskolā bērniem izveidojusi Aina Balode, pie kurās skolēni var apgūt floristikas mākslu.

Foto - Mārija Grīone

MŪSU CILVĒKS

Foto = Ēriks un Ēriks rakstot no privātā fotogrāfijas

Neizsīkstoša mīlestība

"Skolotāj! Manu skolotāj! Ja vien Jūs zinātu, cik mīļa man esat! Neizsīkstoša mīlestība pret katru. Tieši tā padara Jūs tik neatkārtojamu, mielu un starojošu. Ja man simboliski vajadzētu Jūs uzzīmēt, es zīmētu sauli un smaidu," šos sirsniņas pilnos vārdus latviešu valodas un literatūras skolotājai Birutai Virkavai rakstīja kāds skolēns, kad beidza pamatskolu un devās mācīties tālāk, uz Rigu. Biruta Virkava bērnus un jauniešus Ādažos skolojusi teju pusgadsimtu – 49 gadus, piederot gan sirdi aizkustinošus un milus, gan arī mazliet sāpīgos brīžus. Taču sāpīgais ne atmiņām padziest viegli un ātri, jo Biruta Virkava ir optimiste: "Kāda jēga dzīvošanai bez prieka? Priečjos par katru mazumiņu!" Ari tagad, esot pensijs, uzskats par to, kādām jābūt skolotāja un skolēna attiecībām, nav mainījis: "Man gribētos, lai skolēns justos brīvi un skolotājam varētu pateikt to, ko never uzticēt nevienam."

Biruta Virkava savās mājās sagaida ar karstu kafiju un sarūpētiem cienastiem. Mūsu sarunu ik pa mirklim pārtrauc smiekli par skolotājas piemētajiem minčiem. Izstrādājot dažādus pīgorus un ik pa brīdim smidzinot, tie lido te uz vienu,

te – otru pusi. Jau sarunas sākumā jaušams, ka Biruta Virkava pret apķertējo pasauli nemaz nav vienaldzīga – par daudz ko sāp sirds. Ipaši – par cilvēka cietsirdibū, nejūtību un vēsumu. "Man tiešām jāapskauž tie, kuri spēj nejust. Tie cilvēki laikam ir ļoti laimīgi. Bet es nevaru. Man tā sāp sirds, kad redzu pamestus, vientoļus minkas. Katru ritu man viens kaķītis visu laiku skrēja preti. Kamēr ārā nebija auksti, es vēl biju mieriga, bet, kad solīja, ka naktī būs minuss 30, nevarēju gulēt. Visu laiku domāju. Un tā kādā nakti, kad ārā tiešām bija minuss 30, sagērbos

un gāju meklēt to minku. Atradu, ieliku azotē un nesu uz mājām," stāsta skolotāja. "Vai negribēja mukt prom? Tomēr – ielas minka," saku. "Nē, gluži otrādi – pieglaužās un pavismi mierigi sēdēja, kamēr ti-kām lidz mājām." "Vai cilvēka cietsirdibā tiešām nav robežu? Es nevaru to saprast," prāto Biruta Virkava. Tikpat ļoti viņa neizprot mūžīgi neapmierinātus, sabozušos ļaudis, kuri pārtiek no negativām emocijām: "Es nekādi nevaru saprast pensionārus. Zvana uz Latvijas Radio un lamājas: "Viss – slīkti!" Esmu piedzīvojusi pēckara laiku, un pat tad – nevajadzēja tā zēloties." "Un arī slimības rodas no negājījām. Kad biju jauna, 20 gadus negāju pie ārsta vis-

tajā iekrit. Esmu to redzējusi tik burtiski, cik vien iespējams. Pat grūti aptvert, cik ļoti!"

Pēckara laiks un lauku skola

Biruta Virkava dzimusi, augusi un skolotājies vēju pilsētā Liepājā. Pēc Liepājas pedagoģiskās skolas diploma iegūšanas norikota uz mazu lauku skoliņu pie pašas Lietuvas robežas – Ģeistautu pamatskolu, kas atradās kādus 5 km no Rucavas. "Tas bija 1951. gads. Skola izskatījās kā liela lauku māja. Aizgāju ar vienu čemodānu. Man bija viena izejmā, viena – darba kleita, svārki un pāris blūzītes. Kurpes bija ar brezenta virsmu, vienīgi – krāsotas. Bērni līdz pirmajam sniegam uz skolu gāja plikām kājām. Skola bijām tikai divas skolotājas – mācību pārzīne un es. Uz Ģeistautiem varēja nokļūt tikai ar smago auto ar koka kublu. Ja samaksāja trīs rubļus, aizveda. Ģeistautos veikala nebija. Reizi nedēļā braucu uz Liepāju – nopirku maizi visai nedēļai un vēl kādu pavalgu. No vietējiem iegādājos spaini kartupeļu. Katru dienu vārtām kartupeļus, mainījām tikai mērces. Dzivoju vienā istabipā, tajā pašā skolā. Pēc kara, 1946. gadā, bija cilvēki, kuri dabūja miltus vai sīlķes, un tad ātri uz tirgu prom. No mīliem cepa pončikus, tas bija vienīgais gardums," atceras Biruta Virkava. "Kara laikā dzīvojām laukos. Pēc kara Liepāja bija sagrauta, arī māja, kurā ar vecākiem dzīvojām. Kāds kārumis bija kā brīnums, kas nokritis no debesim, tādēļ arī vecākiem cilvēkiem ir grūti saprast, kā bērni šodien var *neķerties* ar ēdienu," stāsta skolotāja.

No Limbažiem uz Ādažiem

"Nostrādāju šajā skolā piecus gadus, pēc tam ļoti gribēju atgriezties Liepājā, bet tur skolotājiem darba nebija. Tad strādāju Liepājas bērnu namā par audzinātāju un paralēli mācījosi Liepājas Pedagoģijas institūtā. 1960. gadā mani nozīmēja darbam Limbažu vidusskolā, bet es grā-

„Vēlāk pret mani jau bija citāda attieksme – ka vienkārši esmu viena veca skolotāja.

pār. Vienīgā nopietnā slimība bija plaušu karsonis. Tagad, vecumā, gan ir citādāk," stāsta skolotāja. Biruta Virkava dalās arī vairākos dzives notikumos, kas viņai līcis domāt par to, ka pār pasaulli tomēr valda taisnīguma likums: "Pastāv tomēr arī taisnīgums. Mana dzīves pieredze rāda, ka viss nāk atpakaļ. Patiesām! Redzu to gan tuvu cilvēku, gan arī tālāku paziņu dzīvēs. Kas otram bedri rok, tas tiešām pats arī

bēju būt tuvāk Rīgai. Caur mātes māsām, pazīšanos dabūju darbu Ādažos, bet bija revīzija, kas atklāja, ka neesmu aizgājusi uz to skolu, uz kuru biju nozīmēta. Mani pasaуca uz ministriju: "Kā tad tā? Ko esat iedomājusies?" Bet es biju sazvanījusies arī ar Limbažiem, viņiem savā skolā pedagogu tomēr nevajadzēja, bet Limbažu rajonā – gan. To es negribēju. Ministrijai teicu, ka trīs gadus nesapēmu no institūta

stipendiju, jo strādāju un ka man ir tiesības pasai izvēlēties skolu, kurā gribu strādāt. Un tad visiem mute bija ciet!" atceras Biruta Virkava un turpina:

"Ādažu astongadīgajā skolā (pēc arhitekta Paula Kundziņa projekta 1927. gadā celtajā, kuras šobrīd vairs nav. M.G.)

1961. gads. Pirmais Birutas Virkavas pavasarīs Ādažos.

man ieleva mazu istabiņu lejā, pirmajā stāvā, kurai blakus bija mazs – melns priekšnamiņš. Manā istabiņā bija gulta un galds, vairāk – nekas. Trešajā stāvā bija lekārtotas telpas internātam – tiem bērniem, kuri dzivoja tālu no skolas. Skolā bija tikai sausā tualete. Tā kā alga bija ļoti maza, pirmos gadus piestrādāju arī pionieru nometnēs. Gājām ekskursijās, bija interesanti. Tā kā biju latviešu valodas skolotāja, gribējās mācīt ne tikai līdz 4. klasei, bet vispirms bija jāaizaudzina bērni līdz 4. klasei, tikai pēc tam varēja tikt pie audzināmajiem līdz 8. klasei."

Latvijas iepazišanas prieks un ekskursijas

"Jaunibā man ļoti patika fotografēt. Pati arī taisīju bildes. Jaunibā vispār biju ļoti enerģiska. Tā kā biju viena – bez vira un bērniem, man daudz ko lika darīt, bet es arī neatsacīju. ļoti daudz ar klasēs bērniem devāmies pārgājiens un ekskursijās. Daudz staigājām, devāmies pārgājiens, izbraukājām visu Latviju. Kad beidzās mācību gads, ar kādu man ļoti milu klasī veselu nedēļu gājām gar Salacas upi. Ar kādiem 10, 11 skolēniem. Atradām skaistas vietas, uzcēlām teltis, gulējām pat siena šķūni. Atgriezāmies ar tulznainām kājām mājās, bet nākamajā dienā man jau vajadzēja skriet pie vienas bijušās skolnieces uz kāzām. Tas bija jautri! ļoti bieži devāmies arī uz teātri. Kāda skolniece, kura pati pie manis reiz bija mācījusies, gribēja, lai arī viņa bērns nonāktu manā klasē, tiesi tādēļ, ka bieži devāmies dažādās ekskursijās. Kad biju

jauna, vecāki vēlējās, lai bērni tiktu pie manis, uz vecumu jau citādāk," atminas skolotāja.

Nesavainot otru sirdi

Kādiem jābūt klasses bērniem, lai jūs tos sauktu par miljēm?

Kad klasses kodols ir ļoti sirsniņš. Bērni ir ļoti atsauctīgi uz visu. Paši vēlas doties ekskursijās, uz teātri. Ja skolēni novērtē un atzīst skolotāja darbu, pozitīvi par viņu atsaucas, tad skolotājam veidojas ipašs kontakts ne tikai ar bērniem, bet arī viņu vecākiem. Un tas notiek tādēļ, ka skolēns skolotāju ir izpratis. Ja skolēns vecākiem saka: "Viņa ir mana miljākā skolotāja! Kādēļ lai vecāki neticētu? Ja skolotājs ir ass, vecākiem par bērnu stāsta slīktu, pie-mēram, viņš ir slinks, neko nedara, izkrata savu sirdi, tad saskarsme ir pazaudēta. Skolotājam jābūt diplomātam. Viņš nedrikst izrādīt savas emocijas ne bērniem, ne vecākiem. Pedagogs nedrikst savainot bērna sirdi. Cilvēki vien esam. Mēs jau paši arī neesam nekādi dievi. Kad padomāju, kā pati rikojos, kad biju savu audzēkņu vecumā, vieglāk izprast jauniešus. Protams, arī tāda absolūta brivibas izjūta ne vienmēr nāk par labu. Skolēni ir dažādi. Vienā tā iespaido pozitīvi, bet citu – gluži otrādi.

Jūs esat strādājusi ar bērniem no 20. gs. 50. gadiem līdz pat 2009. Vai iespējams sajust, ar ko katru bērnu un jauniešu paaudze atšķiras?

Zināt, jā, agrāk tiešām bija lielāka cieņa un pietāte pret skolotāju. Kad attnācu uz Ādažiem, man bija ap 30. Vecākie kolēgi man deva padomu vienmēr ieturēt distanci, taču es tam nepiekritu. Man vienmēr gribējies paslavēt, paglaudīt galvinu, ja zālē pie-trūkst vietu, tad panemt klēpi. Vecākie kolēgi aizrādīja,

lai es tā nedarot, sakot: "Kāpēc tu viņu aukle?" Mūsdienās pastāv uzskasts, ka starp skolotāju un skolēnu jāvalda savstarpejās sapratnes atmosfērai. Es vairāk piekritu tam. Man gribētos, lai skolēns justos brīvi un skolotājam varētu pateikt to, ko nevar uzticēt nevienam. Ja viņam kas sirdi nomāc, lai ir viens cilvēks pasaule, kuram to izstāstīt. Tomēr, lai varētu uzticēties, ir jājūt atvērtība un atbalsts. Jābūt drošam, ka par viņu nenirgāsies, nesūdzēsies, lai viņš varētu rast kādu patvērumu. Ja bērns šo patvērumu rod pie manis, es jūtos ļoti aizkustināta. Ja skolēns ir uzticējies, tas man nozīmē ļoti daudz. Tas ir ne tikai pedagoģisks, bet arī cilvēcīgs sasniegums. Pedagogam jābūt lejūti-gam. Vēlos izmantot iespēju un pateikties visiem bijušajiem kolēgiem. Lai gan piecus gadus vairs nestrādāju skolā, kolēgu sirsniņā attieksme jūtama vēl tagad. Viņi mani nav aizmirsuši – atceras visos svētkos un man svarīgās dienās. Ja kādam no kolēgiem tuvojas dzimšanas diena vai skolā notiek kādi citi svētki, Edite Kāna

1955. gadā ar bērnumama audzēkniem Liepājas Bērnamā.

MŪSU CILVĒKS

vienmēr cenšas man par to pavēstīt. Savlaicīgi piezvana un paaicina, vai nevēlos pievienoties. Šajos pasākumos jūtos kā starp savējiem vēl joprojām. Edite Kāna ir viens no tiem cilvēkiem, kuru ļoti cieņu. Gan kā izcili pedagogu, gan cilvēku. Viņa nekad ne par vienu skolēnu citu kolēgu klātbūtnē nav pateikusi nevienu sliktu vārdiņu. Viņas dzīļa cieņa gan pret kolēgiem, gan skolēniem, kā arī pret ik-vienu cilvēku ir apbrīnojama. Gribu teikt tikpat siltus vārdus par skolas direktori Daci Dumpi – viņas uzmanība, rūpes un interese ir vienmēr jūtama.

Sirdsmīļā klase

Vai ir kāda klase, kas īpaši palikusi sīri un prātā?

Jā, pati pirmā audzināmā, kad vispār sāku strādāt Ādažos, un vēl viena – bijusi skolotājas Livijas Egles klase, kuru paņēmu pie sevis audzināšanā no piektais klases. Kad skolotāja Livija Egle slimojās, es dažkārt gāju viņu aizvietot. Jau toreiz jutu, ka šajā klasē bērni ir ļoti sirsniģi un atraisīti. Jau tad man šie skolēni tiešām ļoti patika. Viņos bija tāda īpaša labestība. Es biju ļoti laimīga ar viņiem. Tie bērni, kuri mācījās pie skolotājas Livijas Egles, vienmēr bija tādi ļoti sirsniģi un milj.

Tas vēlreiz parāda, cik ļoti liela nozīme ir skolotāja personībai...

Jā, tiešām, tas ir talants. Viņas audzinātie bērni ir ne tikai interesanti un sirsniģi, bet arī patstāvīgi. Atceros, kā reiz redzēju, ka pirmās klases skolēns pats iet ar tējkannu pēc ūdens. Ieraugot mani, viņš pazīnoja, ka visiem vāra tēju. Liela nozīme arī tam, vai klasē ir pozitīvs, labestīgs līderis. Tāds klases kolektīvā var ienest pārmaiņas. Šajā klasē bija tādas meitenes, kuras palidzēja un pēc stundām mācījās kopā ar tiem, kuriem matemātikā galīgi negāja.

Un šie gaišie vārdi, kurus Jums pārādīju (jā raksta ievadā M.G.), nāca no cilvēka, kurš mācījās šajā manā miljā klasē. Šī vēstule man ir kā svētbilde. Tā ir pateicība visam manam darba mūžam. Nevienu dienu neesmu nozīlojusi, ka visu mūžu esmu nostrādājusi skolā. Reizēm atnāk jaunie skolotāji un saka – nē, man te riņķas, iešu strādāt, kur vairāk maksā! Man tāda doma nekad nav bijusi.

Vai Jums bijušas kādas īpašas metodes, kā klases kolektīvu saliedēt?

Piemēram, iedevu katram lapu, uz tās visiem jāuzraksta, kura cilvēka uzvedība klasē nepatīk, kura – gluži otrādi – iedvesmo un sagādā pozitīvas emocijas. Aptaujas bija anonīmas. Jautāju arī, kāds bijis lielākais pārdzīvojums, kad skolotāja jūtas vīlies. Pēc tam to visu kopā

Skolotāja Biruta Virkava 34 gados. Foto uzņemts Rīgas fotosalonā 1964. gadā.

„ Skolotājs nedrīkst savainot bērna sirdi. Cilvēki vien esam. Mēs jau paši arī neesam nekādi dievi.

pārrunājām. Tie, kuri vēlāk uzzināja, ka viņu uzvedība citiem sagādā ciešanas, sākumā apvainoja, bet beigās tomēr centās laboties. Ne jau vienmēr viss bijis ideāli. Viens otrs manis dēļ varbūt arī bijis sarūgtināts. Reizēm tagad skolēni pienāk klat un jautā: "Labdien, val Jūs zināt, kas esmu?" Diemžēl dažkārt vārdus esmu aizmirsnu, bet, ja paši atzīstas, kā sauc, tad atminos. Satiekoties parasti saku: "Priečajos, ka esat palikuši Latvijā, neesat aizbraukuši." Man ļoti sāp sirds par tiem audzēkņiem, kuri pametuši Latviju, lai pelnītu maizi smagā darbā ārvalstis. Tad es saku: "Paldies, ka dzīvo Latvijā!"

Skolotājs – seniors

Kā, strādājot skolā, panācāt, ka Jūs cieņa?

Ir jau arī bijušas situācijas, kad neciena, bet es tomēr beigās panāku, ka pārīdarītājam ir jānokaunas. Isi pirms pārtraucu strādāt skolā, vēl turpināju tajā darboties ar pagarināto grupu. Piebraucu, noliku savu auto un gāju gar skolu. Taču laikā parasti bija starpbrisīs. No trešā stāva kaut kādi vecāko klašu puikas kliedza, mēdījās. Vairākas dienas gāju garām, un atkal – tas pats ļembasts. Man bija kauns iet garām. Vispār vecākiem pedagoģiem skolā ir grūti. Attieksme pret pedagoģu – senloru ir nievājoša. Tā nav tikai skolā, bet sabiedrībā

vispār. Pārmest bērnam, ka viņš tāds izaudzis, laikam nav jēgas. Tam tomēr ir dzīļiks lemesls. Atceros, kā man svieda ar sniega piku. Pagriežos, šie smejas. Atceros, ka reiz, aizvietojot kolēgi, kura bija slimnīcā, mācīju klasē, kas man agrāk bija likusies tik milj... Visi skolēni bija tik milj, gluži kā cāliši. Kādus trīs gadus viņus nebūju redzējusi, bet pret mani jau bija cītāda attieksme – ka vienkārši esmu viena veca skolotāja. Patika preti parunāt un pasmieties, pie sevis pasmiņēt. Tas tādēļ, ka vecs cilvēks. Mūsu sabiedrībā nav cīņas un iecietības pret vecāku laužu nevarību. Ja iekāp tramvajā, vietu nedod, ja paklūpi, pasmejas. Kāda vecāka skolotāja vēlējās aiziet pie zobārstā skolā, saku – aizvedišu, bet viņa – nē, tikai tad, kad bērni nerēdz. Neveikli eju, kāds rādis ar pirkstiem, smiesies. Es, piemēram, reiz gāju uz trešo stāvu, kad viens no augšas kaut ko uzlēja uz galvas. Vai tā bija limonāde vai kas... Uzkāpju augšā, visi sēž un izliekas par beigtiem. Tā ir tāda varonība – parādīt citam, redz, ko es varu izdarīt! Man šķiet, šī necieņa nāk no ģimenes, jo citādi – no kurienes bērnam tāda būtu?

Drizāk esat pesimiste vai optimiste?

Skaidrs, ka optimiste! Katrā ziņā. Dzīve bijusi raiba, bet neesmu par to apbēdināta. Tikai zēl, ka tā tik atri pagājis. Pārāk atri.

Ir sajūta, ka daudz dots?

Jā, bet daudz arī saņemts. Visvairāk atmiņā palikusi lielā sirsniņa un milesītība.

Monika Griezne

20. gs. 70. gadi. Foto no raksta par skolotāju Birutu Virkavu izdevumā "Skola un Gimene".

Ādažu novadā skolēnu skaits turpina pieaugt

Foto - Mārtiņš Grālers

Ādažu vidusskolā 2014. gada 1. septembrī, salīdzinot ar pērnā gada 1. septembri, skolēnu skaits palielinājies par 100. Šajā mācību gadā atvērtas septiņas pirmās klasses. Kopā uzņemti 169 pirmklasnieki. 2014.

gadā Ādažu vidusskolā 9. klasses pabeidza 58 skolēni. 35 jeb 60% turpina mācības tepat, tādēļ Ādažu vidusskolā izveidotas divas 10. klasses ar 36 skolēniem; viens skolēns atnācis no citas skolas. Septiņi izglītību turpina citās vidusskolās, tai skaitā valsts ģimnāzijās; divi – mākslas un mūzikas vidusskolās; 13 – arodskolās, koledžās un profesionālās vidusskolās; viens skolēns ar ģimeni devies uz ārvalstīm. Pirmā klase Valdorfa skolā šajā mācību gadā ir viena, tajā mācīs 24 audzēkņi. Šīs skolas 10. klasē šogad ir par 4 audzēkņiem vairāk nekā pērn.

Dace Dumpe, Kerola Dāvidsone

Žogs apkārt Ādažu vidusskolai. Īstenots civili-militārās sadarbības programmas projekts

Šā gada 28. augustā Ādažu vidusskolā notika svinīgs Ādažu novada pašvaldības, ASV vēstniecības Latvijā un ASV Bruņoto spēku virspavēlniecības Eiropā sadarbības projekta noslēgums. Tajā piedalījās Ādažu vidusskolas un domes vadība, ASV vēstniecības Ekonomikas un politikas nodaļas vadītāja Debora Millere un citi ASV vēstniecības un ASV bruņoto spēku pārstāvji. Projekts īstenots civili-militārās sadarbības programmas ietvaros, kurā Latvija piedalījās projektu konkursā kopā ar tādām valstīm kā Igaunija, Albānija, Moldova un Serbija. Programma sniedz palīdzību projektu izstrādes un iepirkumu jomās, pamata humanitāro projektu izpildes gaitā, piemēram, dažādu sabiedrisku institūciju tādu kā – bērnu, veco ļaužu namu, ugunsdzēšanas un glābšanas staciju un neatliekamās medicīniskās palīdzības centru – atjaunošanā un pārbūvē. Projekta īstenošanā tikai iesaistīti

Foto - Raimonds Melns

ASV Gaisa spēku Nacionālās gvardes un Latvijas Bruņoto spēku militārie inženieri, un tā īstenošanai ASV Bruņoto spēku virspavēlniecība Eiropā piešķirusi 92 470 ASV dolāru. Projekta noslēguma pasākumā Ādažu novada dome un vidusskola izteica pateicību visiem projektā iesaistītajiem, pasniedzot pateicības rakstus ASV vēstniecības, Latvijas un ASV bruņoto spēku pārstāvjiem, kā arī projekta izstrādātājiem un būvuzņēmējam.

Kristīne Berķe

Sagriezt mazo pasaulīti kājām gaisā

jautājumiem, arī par klasvedības problēmām. Piemēram, kāds iemesls tam, ka bērni nemāk uzvesties? Kaut kā šī problēma jārisina. Ja skolēni ir trokšnaini, nav jāblauj.

Kas tad jādara?

Viena no metodēm, kas strādā, uzņemt hronometrā laiku tik ilgi, kamēr visi skaļi sarunājas, tad saskaitit minūtes kopā, un skolēni tiek pie papildu stundām. Man šo metodi nav vajadzējis izmantot, bet zinu, ka citiem "Iespējamās misijas" kolēgiem tā strādā. Vēl – ja visi trokšņo, tad skolotājs klausās sakā: "Tie, kas mani dzird, sasit plaukstas!" Sākumā, kuri klausās, sāk sist plaukstas. Klausām sāk plaudēt arī pārejie, līdz beigās visa klase pievērš uzmanību aplausiem, un viss noteik! Tas, par laimi, jādara tikai ar piektajiem, sestajiem. Misija māca, ka par problēmām nevajag *cepties*, bet gan – risināt. Kā noprotu, skolotājam – vīrietim skolā ir vieglāk.

Lielāks respekts!

Cik esmu dzirdējis, jā. Otrs – skolēni zina, ka būt par skolotāju – tā ir mana izvēle, piecus gadus esmu strādājis profesiju, ar ļoti labiem panākumiem. Nav tā, ka man nebūtu ko darīt.

Kas skolas vidē saistīja?

Gribēju palidzēt bērniem mācīties. Šobrid man ir tādi specifiskāki mērķi – piemēram, panākt, ka fizikas eksāmenos un dabaszinību diagnosticējojāgos darbos ir daudz augstāki rezultāti nekā šobrid. Olimpiādes Pierīgā esam trijniekā, bet gribētu tikt arī uz valsti. Es nevēlos būt populārakais skolas skolotājs, grību būt labākais. Pēc trim gadiem visiem būs obligātais eksāmens fizikā vai ķīmijā. Man nepatik dzīvot bez mērķa. Tāpat – skolēni katru dienu liek kļūt labākam. Citi vietā tā nebūtu. Bērni liek piedomāt pie tā, kā uzvedos, ko saku. Liek no ritiem paskriet krosu, ko es, iespējams, nekad nedarītu, ja sēdētu pie datora un rasētu.

Kādā ziņā skolēni liek skriet krosu?

Ne gluži liek. Man šobrid audzināmā ir 11. klase. Lielākā daļa pušu apmeklē trenāžieru zāles, nu, kāpēc ne arī es!

Tāda abpusēja motivēšana?

Jā, kad uzzinu, ka kāds skolēns visu vasaru skrējis, logiski – man arī vajag!

Ir demokrātisks un autoritārais vadības stils. Skolēnus vairāk izjūtat kā draugus?

Noteikti kā draugus, tieši tādēļ arī ļoti grūti strādāt ar 5., 6. klasi. Grūti atrast veidu, kā darbu stundā panākt maksimāli efektivu. Pašet nevajadzīgi daudz laika, lai viņi nomierinātos un saprastu uzdevumu. Es viņus uztveru kā cilvēkus,

"Ja tu zinātu, kāds skolotājs ir mūsu skolā!" "Kad ieraudziju, ka mans dēls, kuram nekad nav paticis mācīties, pēkšņi aizrautīgi veido projektu fizikā, es biju šokā!" "Viņš ir tāds skolotājs! Tlk progresīvs!" Šis ir tikai dažas no uzslavām, kas no jauniešiem, bērniem un viņu vecākiem dzīrdamas par Raivo Paulu, kurš Ādažu vidusskola strādā ceturto gadu. Beidzis Rīgas Tehniskās universitātes Būvniecības fakultātes maģistrātu ar sarkano diplomu kabatā, iesācis studijas doktorantūrā, paralēli vēl turpina studijas siltumenerģētikas un siltumtehniskas magistratūras programmā, rāsējis nozīmīgus projektus ("Riga Plaza", "DNB Banka" centrālā ēka) un izstrādājis Latvijas Nacionālās bibliotēkas (Gaismas pils) savietotos inženierkomunikāciju plānus, viņš pateica nē studijām ārvilpstis un nolēma iesaistīties projektā "Iespējamā misija", lai bērniem mācītu fiziku kādā no Latvijas skolām. Šķiet, jauno skolotāju visprecīzāk raksturo ievērojamā latviešu pedagoģa Aleksandra Dauges vārdi, kurš jau 20. gs. 20. gados, rakstot par to, kādam jābūt izcilam pedagogam, teicā: "Karstam vai aukstam būt, tikai ne remdenam."

Kādēj Jūs iesaistījāties izglītības programmā "Iespējamā misija"?

Tāpēc, ka līdz tam isti nekad nebija iešķējis strādāt ar cilvēkiem. Man bija visai labs kontakts ar lidzcilvēkiem, tādēļ sapēmos, pieņemu izaicinājumu un pieteicos.

Šajā programmā konkursss ir apmēram 14 cilvēku uz vietu?

personības, nevis bērnus. Man ir labs kontakts gan ar tiem, kuri ir spēcīgi fizikā un dabaszīnībās, gan arī ar tiem, kuriem tā nepadodas un dzīvē, viņuprāt, nebūs vajadzīga. Tādēļ jau viņi nav sliktāki.

Vislabāk cilvēks mācās tad, kad dara pats. Ja es 40 minūtes viņiem priekšā vienkārši runātu, tam nebūtu nekādas jēgas. "Ai, skolotāj, jūs stundās tikai čilozat!" kāds teica. No malas tā var šķist, bet, lai sagatavotu vienu 40 minūšu mācību stundu, kurā skolēni darbotos paši, nepieciešamas 2, 3 stundas darba. Tas ir smags darbs aizkadrā. Priečajos, ka arī mūsu vidusskola paliek kāds talantīgs skolēns fizikā. Vienigi, ja nākamgad būs tikpat daudz pirmās klasses kā šogad, vietas skolā tiešam vairs nebūs.

Vai vienmēr bijis talants citiem vienkārši paskaidrot sarežģito?

Esmu palīdzējis gan klasesbiedriem, gan kursabiedriem. Augstskolas laikā gan vairāk biju ignais kursabiedrs, kurš tikmēr skaidroja, skaidroja, kamēr pats izrēķināja. Mani kaitina cilvēki, kuri nav savā vietā.

„Ir atšķirība, vai atnāk cilvēks, kurš neviņā neko nemaina, vai tāds, kurš sagriež citu mazo pasaullīti kājām gaisā.”

Piemēram, ja aizej uz veikalu, kur kasieris ļoti lēni strādā, skaidrs, ka tā nav viņa vieta. Par skolēniem – man nevienu bridi nav radusies izjūta, ka bērni būtu stulbi vai nebūtu istājā vietā. Patik, ka neesmu vietējais un nevar ar citiem runāt par to, ko slīktu skolēni brīvdienās pastrādājuši, kuram kāds tēvs vai māte utt. Es nezinu, cik kuram vecāki turīgi, līdz ar to – man visi ir vienādi. Ja par kādu skolēnu izveidojies neveiksminieka tēls, manās stundās viņš visu var sāku no jauna. Metodiskās, pedagoģiskās temās ar citiem kolējiem varu pārrunāt, bet par skolēniem – negribu. Vēlos iepazīt viņus pašus, bez pagātnes par ratiem, paziņām u.c.

Jums laikam nepatik iedzīlināties negācijās, vairāk koncentrējieties uz pozitīvo.

Negācijās var un vajag iedzīlināties, ja tās tiek risinātas. Bet, ko līdzēs, ja es pus-dienās par to runāšu, taču neko nedaršu lietas labā? Tas neko nedos. Nav tādas problēmas, ko nevarētu atrisināt.

Iepriekš intervijās visai negatīvi izteicāties par pedagoģijas studijām. Pie-mēram, ka tur pusotru stundu māca, kā meklēt informāciju Google.

Pedagoģiju, par laimi, neesmu stu-dejus. To man stāstīja "Misijs" kolēgi. Ar magistra grādu savā profesijā, tomēr bez pedagoģiskās izglītības, skolā drīkst

strādāt tikai divus gadus. Ilgiāk atļauj, ja mācies pedagoģijas kursos. Tās bija šausmas. Nevienu labu vārdu nevar pateikt.

Kādā ziņā?

Kāda augstskola piedāvāja kursus B programmā. It kā baigi labi. Vairāki (lai-kam bijām pieci) "Misijs" kolēgi aizgā-jām, lai varētu turpināt strādāt skolā. Mēs esam pieraduši, ka katrai stundai ir mērķis un rezultāts, pēc kā tiecies, bet tur-nekā. Katru dienu vilšanās izjūta. Ja citi kolēgi šajos kursos lasīja grāmatas, es tā nevarēju, tomēr tas nav solidi, mēģināju tam visam rast kādu jēgu, bet nu skumji. Ja pēc šādiem kursiem jāiet uz skolu, tās ir šausmas, šausmas. Man ļel to bērnu.

Vai "Iespējamās misijas" metodes nedīdzinās Valdorfa vai Montesori pedagoģijai?

Domāju, ka ne! Mēs strādājam valsts skolās, bet izmantojam arī neformālās izglītības metodes, strādājot pie klašu saliedēšanas, mērķu izvirzišanas. Pie-mēram, šonedēļ fizikas stundā devāmies ārā skriet, lai skolēni grupās aprēķinātu

paši savu ātrumu, lecot uz labās vai kreisās kājas, polkas soli utt. Lai ir intere-santāk. Galvenais, lai mācībās būtu kāds spēles un jautrības elements.

Kādēļ valsts skolās šīs spēles ele-ments nav tik attīstīts? Pie-mēram, bio- logijas stundās skolēni varētu stādit, mēģināt ko izaudzēt, uzreiz rastos in- terese.

Manā skolas laika bioloģija arī bija jā-mācās no grāmatas, varbūt tieši tādēl tā ne visai patik. Bioloģija taču ir absolūti praktisks priekšmets!

Problēma ir izglītības sistēmā vai tās filozofijā?

Gan, gan. Skaidrs, ka izglītības sis-tēmā viss nav kārtībā. Jau ceturto gadu nezinu, par kādu algu septembri strādāju. Uzzinu tikai oktobri. Pagājušajā gadā bija vēl trakāk. Kāds cilvēks no Izglītības un zinātnes ministrijas nokļūdījis aprēķinos, un vairāki miljoni kaut kur pa-zuda. Pēc tam laikam atradās. Normāli. Tādas klūdas gadās! Vispār man patika Roberts Kīlis, jo viņš sāka kustināt lietas, par kurām neviens iepriekš nerunāja. Tā pati LIZDA (Latvijas Izglītības un zinātnes darbinieku arodbiedrība M.G.) – vienigais, ar ko tā asociējas, brēc, ka nav naudas, bet finanses jau neatrisinās vi-sas problēmas skolās. Ja man būs lielāka alga, laika vairāk tāpat nekļūs.

Iespējams, ne visi skolotāji lidzinās "Iespējamās misijas" iesaukumam. Ko darīt?

Bet, piemēram, skolotāja Rita Ulpe, vija vasarā piedalījās projektā "eTwinning" un trīs dienas rīktīgi nostrādāja. To es zinu. Cepuri nost! Ritai Ulpei ir ļoti liela dzīves pieredze, bet tas nav īķerīslis mācīties ko jaunu! Baigi labi! Ikvienš pedagogs var mācīties un apgūt jaunas mācīšanas metodes. Te, protams, jautājums, vai ir griba. Ģrtāk ir tālāk neko nemācīties.

Lielā mērā aizraušanos un interesu par kādu jomu nosaka tieši skolotāja personība, nevis pats mācību priekš-mets...

Pagājušajā gadā uzaicināju "SAF tehnika" vadītāju Normundu Bergu, ļoti kolorītu personību. Pēc tikšanās ar viņu daudz skolēni pārdomāja savu izvēli un nolēma, ka dosies studēt eksaktās zinābas. Viens cilvēks var izmainīt visu. Es biju rīktīgi laimīgs, ka bija iespēja viņu dabūt uz mūsu skolu. Ir atšķirība, vai atnāk cilvēks, kurš neviņā neko nemaina, vai tāds, kurš sagriež citu mazo pasaullīti kājām gaisā. Bergs ir ļoti aizrautīgs un tai pat laikā mierīgs, citiem izklausīties sarastisks, bet tādēļ, ka ļoti taisnīgs.

Svarīgiem par saturu ir veids, kā vie-lu pasniedz...

Tieši tā. Kad Bergam prasīja, ko stundai vajadzētu kabinetā, viņš teica – tāfelī, kritu un skolēnum. Nekādus projektorus vai ekrānus, vai vēl nez ko. Skolēniem sākumā licies – būs kārtējā garlaicīgā 40 minūšu stunda, bet rezultātā – palika arī starpbrīdi un nokavēja vēl nākamo stundu.

Kas, Jūsuprāt, ir lielākā problēma esošajā Latvijas izglītības sistēmā?

Ja teiktu, ka izglītības sistēmas proble-ma ir skolotāji, tie būtu meli. Vienigi, kā jau cilvēkiem... Ar laiku zūd interese par to, ko dara. Iestājas rutina. Ja es 20 gadus strādātu skolā, ko droši vien nedarišu... Neesmu pārliecīnāts, ka pēc 20 gadiem es pārskatītu savas prezentācijas – ko pieliktu klāt, ko papildināt. Nedēļas bei-gās nepārdomātu, kas izdevās, kas – nē. Man jau būtu diezgan vienalga. Daļai ir

PERSONĪBA

iestājusies rutīna, otrs – grūti redzēt darba augļus. Galvenais – īsti nav zināms, kur ejam. Nav tā, ka ar mūsu augstskolu diplomiem būtu viegli iestāties prestižajās pasaules augstskolās, tā nav. Latvijā ir daudz par daudz skolu. Tāpat – nav normāli, ka RTU no augstskolas izdaiž 40 inženierus gadā. Daļa tiešām nesaprokt, ko viņi tur darījuši. Augstskolu taču var beigt arī ar četrinieku. Tas nozīmē, ka 60% no tā, kas jāapgūst, neesi izpratis.

Jums esot sava metode, kā panākt, ka skolēni nelamājas.

Jā, bet to man nācās izmantot tikai pirmajā gadā. Lamāšanās vairs nav problēma mūsu skolā.

Kāda metode – tieši?

Tagad tā vairs nav, bet, kad sāku strādāt, ievēroju, ka daudziem aiz katras vārda ir kāds trīsstāvīgais. Metode – līdzko kāds pasaka kādu rupiju vārdu, starpbridi met trīs kūleņus. Ja 3–5 lamu vārdi nedēļā, bet negrib mest kūleni, tad papildu uzdevums kontroldarbā.

Ko jums nozīmē audzināmā klase?

Protams, tā man ir daudz tuvāka par citām, bet šobrīd ļoti tālu esmu no tā, ko vēlētos panākt.

Kādā ziņā?

Mācībās viņi visu var sasniegt, skaidrs. Man svarīgāk, par kādiem cilvēkiem viņi kļūs. Pagājušais gads bija pāsmags. 10. klasē visi vēlās atpūsties. Vēlētos, lai viņi sāk pieaugt, atbildēt par saviem vārdiem, turēt doto vārdu. Radās saspilējums, jo es plijos virsū ar domu, ka kaut kas jādara, bet viņi tā kā negribēja darīt, tad es viņiem traucēju. Tādā gadījumā loģiski,

ka mūsu ceļiem jāšķiras. Es parasti savus solijumus izpildu. Sāpigi, ja nevari pālauties. Piemēram, pēc pasākuma uzrunāju skolēnus no citām klasēm, lai palidz aiznest krēslus: "Palidziet, dzēki!" Viņi visi nem un izdara, bet tieši mana audzināmā klase ir vienīgā, kurai man viss gari jāizstāsta un no kuras ne vienmēr saņemšu gaidīto palidzību.

fizika vai dabaszīnibas. Tādēļ viņš nav sliktāks par citiem. Ir skolēni, kuriem fizika vai dabaszīnibas nepadodas, bet viņi aizrautīgi lasa. Ir kas cits, par ko viņi iedegas. Galvenais, ja kas tāds vispār ir. Ja satieku gaitēni un redzu, ka kāds sabožies, mežīgu uzmundrināt. Ja satieku uz ielas, papļāpāju. Ir bijis arī tā, ka kontroldarba laikā raud.

„Skolēni man katru dienu liek kļūt labākam.

Varbūt ne velti liktenis Jūs ar šo klasī savedis kopā?

Saka, ka mēs saņemam to, no kā visvairāk izvairāmies. Ar sekmēm viņiem viss būs kārtībā, galvenais – negribu, lai viņi kļūst par *dīkdiejiem*, kas klenderē pa ielām, nesaskatot, par ko priecāties. Tad es būšu gandarīts un varēšu iet pensijā. (Smejas.)

Skolēni stāsta, ka paralēli stingribai, esat arī iejūtīgs.

Ja redzu, ka kādam emocionāli nav labi, tajā dienā viņu *nepresēju*, nākamajā – viņš spēs izdarīt divas reizes vairāk. Gadījies, ka skolēns atnāk galīgi nekāds. Kam negadās, visiem gadās. Visi esam cilvēki. Ja skolēns pasaka, ka nevarēs uzrakstīt kontroldarbu, jo nav sagatavojies, atļauju to izdarīt citreiz. Protams, sēdēt bezdarbībā gan nevar, lieku darīt ko citu.

Kā pašam šķiet, kādēļ skolēni tik labi par Jums atsaucas?

Nezinu. Varbūt attieksmes dēļ. Jā, visdrizāk tādēļ. Es neuztveru un nerēdu viņus tikai pēc tā, kā viņiem padodas

Kāpēc?

Ja pieķer šķirojot.

To neļaujat?

Protams, nē. Es pat varētu pieiet klāt un palidzēt kontroldarbā, ja kāds neatceras kādu formulu vai mērvienību, bet ne šķiot. Es ne reizi skolā tā neesmu darījis. Ari augstskolā nē. Noteikumi nav maināmi – ja 12. klasē šķipo, tas ir vienieks bez tiesībām labot.

Jūsu Twitter kontā redzēju foto, kur kopā ar klasi bijāt pie "Supernetto" ar saldējumiem.

Pirmais stundas mācību gadā manis mācītajos priekšmetos ir drošības instruktāžas. 12. klases skolēni bija nosēdējušies, piedāvāju apēst pa saldējumam. Kādē gan ne? Pa cejam uz veikaluu izstāstīju visu nepieciešamo instruktāžu, izrunājām, kādas tēmas un pārbaudes darbi būs semestrī. Stundas mērķis – sasniegts.

Skolēni par Jums ir sajūsmā. Cērami, skolā tomēr vēl uzkavēsieties?

Tā kā man ir audzināmā klase, šogad un nākamgad vēl būšu, bet tālāk – redzēsim.

Monika Griezne

NOVADĀ

Ādažu vidusskolā veikti nozīmīgi remontdarbi

Pēc vasaras patīkami pārsteigusi Ādažu vidusskolas fasāde. Ja vēl iepriekšējā mācību gada noslēguma tās vābstus bojāja nolupusi krāsa un pelēki caurumi, tad šogad 1. septembrī skola savus miljos audzēkņus jau varēja sagaidīt pavisam saposta, atguvusi zaudēto balto krāsu. Ādažu vidusskolas direktors vietnieks saimnieciskajā darbā Gundars Subočs stāsta, ka šajā vasarā skolā notikuši būtiski remontdarbi. Kopā izremontēti astoņi mācību kabineti, pēc tam trīs no tiem izremontēti pašu skolas darbinieku, nevis ārpakalpojuma sniedzēju spēkiem. Tos

veikuši Haralds un Uldis Mikelsoni, Zigmārs Rullis, Mārtiņš Zigmants, Imants Ailis un Vilnis Jēkabsons. Darbinieki paši krāsojuši sienas un grīdas, atjaunojuši 64 koka mēbeļu komplektus, nomainījuši apgaismojumu, flīzejuši, lakojuši, kā arī otrā stāva gaitēni atjaunojuši sienu apdarī. Tāpat – pirms un pēc remonta pārvietojuši mēbeles 45 kabinetos. Otrā stāva pārejā, dažos kabinetos, centrālajā un C korpusa kāpņu telpā nomainīti logi un apstrādātas ailes, koridoros atjaunots parketa grīdas segums, pie skolas izbūvēts gājeju celiņš un renovēts skolas jumts, iegādāti 78

ēdnīcas galddi un 500 taburetes. Skolēni un skolotāji tikuši arī pie jaunām mēbelēm – iegādāti 112 krēsls, 32 plaukti, 6 drēbju skapji, 34 galddi un 7 jaunas tāfeles.

Monika Griezne

Foto – Mārtiņš Čirķins

► ASV Gaisa spēku Nacionālās gvardes militārie inženieri kopā ar Latvijas militārajiem inženieriem Ādažu vidusskolas žoga būvniecības atklāšanas pasākumā.

Foto - Kristīne Berķe

Ādažu vidusskola sadarbībā ar ASV vēstniecību Latvijā un Ādažu novada domi īsteno Ādažu vidusskolas teritorijas iežogošanas projektu

Foto - Kristīne Berķe

Sadarbībā ar ASV vēstniecību Latvijā un Ādažu novada pašvaldību, ASV Bruņoto spēku virspavēlniecība Eiropā 5. augustā uzsāka civili-militārās sadarbības projektu Ādažu vidusskolā. ASV Gaisa spēku Nacionālās gvardes militārie inženieri ikgadējo militāro apmācību ietvaros kopā ar Latvijas militārajiem inženieriem veiks žoga uzstādišanu vidusskolas teritorijā. ASV Bruņoto spēku virspavēlniecība Eiropā piešķirusi 92 470 ASV dolāru Ādažu novada pašvaldības projekta realizēšanai.

2014. gada 5. augustā Ādažu vidusskolā notika svinīgs projekta uzsāšanas pasākums, kurā piedalījās Ādažu vidusskolas un domes vadība, kā arī pulkvežleitnants Filips Antekaljers, ASV vēstniecības Latvijā militārās atašējs, Majors Ēriks Svansons, ASV Gaisa spēku Nacionālās gvardes 113. inženieru vienības komandieris un Latvijas Nacionālo bruņoto spēku pulkvedis Vilis Bauska.

Ādažu vidusskolas direktore Dace Dumpe pateicās par sniegtu iespēju izveidot

drošu vidi vidusskolas audzēkniem un darbiniekiem, kā arī uzsvēra, ka žogs nav tikai teritorijas ierobežošana, bet arī aizsardzība. "Ādažu vidusskola ir dibināta 1986. gadā, un tās teritorija vēl nekad nav bijusi iežogota," atzina Dace Dumpe.

M. Sprindžuks arī uzsvēra, ka sadarbība starp Latvijas un ASV militārajiem inženieriem stiprina gan projektā iesaistīto cilvēku profesionālās pieredzes apmaiņu, gan ļauj labāk iepazīt abu valstu kultūras.

Noslēdzot svinīgo pasākumu, pulkvežleitnants Filips Antekaljers minēja, ka šis projekts ne vien garantēs drošākus apstākļus skolas audzēkniem un skolotājiem, bet arī sniegs iespēju ASV un Latvijas karavīriem paaugstināt profesionālās spējas un gūt pieredzi sadarbībā ar ārvalstu militārajiem spēkiem. "Esmu pagodināts, ka Amerikas Savienotās Valstis, ASV vēstniecība Latvijā un ASV virspavēlniecība Eiropā var sadarboties ar Latviju, iesāk ar Ādažu novada pašvaldību, palīdzot veidot labāku nākotni," uzsvēra pulkvežleitnants Antekaljers.

Ādažu vidusskolas teritorijas iežogošanas projektā piedalīsies apmēram 30 ASV un 10 militārie inženieri no Latvijas. Tieks plānots, ka žoga būvniecības darbi tiks pabeigti līdz 2014. gada 30. augustam.

Kristīne Berķe

Uzņemties atbildību

Laikmetā, kura viena no spilgtākajām iezīmēm ir vienaldzība, Meldra Tuliša ir izpēmums. Rūpes un atbildību par citu dzīvu būtni viņa vēlējās uzņemties jau tad, kad pārējie vienaudži tikai sapņoja par bumbas mētāšanu pagalmā un citām izklaidēm. Meldrai bija tikai 14 gadi, kad viņa nolēma ņemt pie sevis zīrdziņu Vendī, kurš tolaik vēl bija mazs un pavism savārdzis.

Meldras Tulišas draugi mēdzojot jokot, ka nemaz nav jādodas uz zoodāru, var iet ciemos pie Meldras. Dzimtas mājās, kur Meldra dzīvo kopā ar saviem vecākiem un vecvecākiem, mit ne tikai dzīvnieki, kuri klasiski iederas lauku saimniecībā – gotīnas, cūciņas, vistas, sunī un kaķi, bet arī dažu ekstravagantāku sugu pārstāvji – smilšu pele, mājas sesks, Muskus pīles un Indijas skrējepīles, kā arī krabīs un zivtiņas.

Izrādās, ka Meldra sapņojujis tikt pie zīrga jau tad, kad bija vēl pavism maza. Piecu gadu vecumā viņa vecākiem to paziņojuusi, bet, lai meiteni atrunātu no šīs trakās idejas, vecāki un vecvecāki stāstījuši, ka zīrgu uz mājām nav iespējams atvest, jo pat autobuss tam būšot par mazu. Meldra atceras kādu gadījumu no bērniņas: "Kad mēs ar ģimeni bijām kapusvētkos Madonā, es esot ieraudzījusi zīrgu un visu laiku pie viņa arī palikusi, nemaz neejot pie radiem, bet pēc tam lūgusi, lai auto iemainām pret šo zīrdziņu. Vectēvs solija, ja salasišķi spaini ar liepziediem, tad man būšot zīrgs. Kāpu pat uz kūts jumta, lai tiktu pie liepas un lasīju zieodus. Vecāki ilgi mani nelaida trenēties uz

jātnieku klubu. Laikam baidoties no tā, ka jāšanas sports ir visai traumatisks. Tomēr mēs ar draudzeni gājām tik un tā – ne tikai trenējāmies, bet arī barojām un kopām zīrgus. Ne visos stāļos zīrgiem spēj nodrošināt izcilus dzives apstākļus, darba ir ļoti daudz, tādēļ palīgi nepieciešami vienmēr."

Laimīgā sastapšanās

Vendi, ko pilnajā vārdā dēvē par Vendeto, Meldra satika netālajā stallī Gaujā, kurā trenējās no 11 gadu vecuma. Vieta, uz kuru Vendis tika atvests, viņam isti nepatika. "Ja citi zīrgi izlauza aploku un aizskreja, tad Vendis gaidīja, kamēr atnākšu viņam pakaļ. Pārējie zīrgi Vendī neatzina, jo viņš barā bija jaunīgais. Katru reizi, kad Vendis mani ieraudzīja, viņš zviedza.

Vendis bija kaulains, nomākts, vārgs, flegmatisks, nekāds. Sapratu, ka viņš jāpēm pie sevis un viss. Nolēmu, ka nevienam no ģimenes to neteikšu, jo baidojis, ka neatļaus. Vienīgais, kurš zināja, bija tētis. Ar viņu sarunāju, ka iedos naudu, lai no stāļa atvestu Vendī uz mājām. Pa dienu izlaidu viņu piemājas plāvā, bet vakarā, kamēr

neviens neredz, ievedu kūti. Tā kā Vendis ir raibs, un toreiz bija mazs, domāju, ka tumsā var sajaukt ar gotīnu vai teliņu. Vecmāmiņa viņu ieraudzīja pašā vakarā. Viņa teica, ka mana seja esot bijusi tik bāla un es izskatījusies tik nobļūjis, ka viņa par šo jauno atradumu tomēr nolēma man neko neteikt," atceras Meldra. Vendī Meldra pie sevis paņēma, kad viņam bija tikai pusgads, bet zīrgus sāk iejāt no trīs gadu vecuma. Vendim bija jāizaug. Tagad, labi aprūpēts un barots, Vendis ir nopletīns, astoņus gadus vecs vezumnieks, kurš sver apmēram 900 kg. Vendis ir pat tik cienīgs, ka viņam grūti aistrast sedlus, jo ir ļoti plats un smagnējs. Ar masīvu kaklu un kājām.

Lēciens

Foto - A. Rupīte
Meldra stāsta, ka aizvadītājā vasarā satraumējusi muguru, tādēļ turpmāk kopā ar zīrgu lēkt vairs nedrīkst. "Mēs ar Vendī apmetām kūleni. Tas pielika pēdējo punktu. Vendis sāka auļot pa plāvu, jo sabijās. Bija bedre, Vendis paklupa, un mēs nogāzāmies. Viņš piezemējās uz muguras, un es ar galvu pa priekšu ietriecos zemē. Satraumēju muguru vēl vairāk. Ikdienā mugura ir stīva un mēdz sāpēt, bet, ja jāju ar zīrgu, tā lokās. Ārsti minēja, ka vispār vairs nekad nedrīkstu jāt, bet es pateicu, ka tā nebūs. Sports ir sports, un bez traumām neiztikt. Kā nekā zīgs ir vairākus simtus kilogramu smaga, neatkarīgi domājoša būtne ar savu prātu, un ne vienmēr zīrga domas saskan ar jātnieka domām par to, kas jādara trenējās..." Paralēli tam, ka jau kopā pusaudžu gadiem uzņēmās rūpes par Vendī, pēc diviem gadiem Meldra savās mājās un sirdi pieņēma vēl vienu zīrgu – Grāfu.

Foto - no privātā arkāda

Melnais skaistulis Grāfs

Melns, stalts un slaidu Meldras ģimenes pagalmā stāv devingadīgais Grāfs, īstajā vārdā Grafologs. Abus zirgus Meldra gan ikdienu sauc īsākos un mili-gākos vārdos, nekā ierakstīti pasē. Grāfs ir angļu auļotāja asinis – viņš ir ātrs un spēcīgs sporta zirgs. Kamēr Vendis ēd sienu, Grāfs pagriež viņam pēcpusi un stingri lūkojas uz priekšu. Izrādās, abiem zirgiem mēdz uznākt greizsirdības lēkmes. Ja Meldra glauda vienu zirgu, otrs klūst greizsirdīgs. Abi vēlas būt samījoti, neviens no viņiem nevēlas palikt otrajā vietā. Lai gan Grāfs ir Meldras otrs zirgs, viņš iekarojis daudzu simpatijas ar savu skaisto stāvu un pašazinīgo iznesību. Pirms tikšanās ar Meldru Grāfs atradās Jelgavā, piemājas stalli. Meldrai Grāfs iepatiesies, ieraugot viņu sludinājumā. Aizbraucot uz Jelgavu un satiekot arī dzīvē, Meldra sapratusi, ka Grāfs ir īstais zirgs un – tas jāpērk. Daudz darba ieguldīts Grāfu trenējot, jo laikā, kad tika nopirkts, viņš bija apmācis tikai atbilstoši vecumam. Tagad Grāfs ir trenēts un piedalās sacensībās. Vajadzētu biežāk, bet finanses nelauj. Tādēļ citīgi jātrenējās mājās, lai sacensībās varētu sevi pēc iespējas labāk parādīt.

Jo vairāk dara, jo vairāk var izdarīt

Vai nav sapnis par savu zirgu stalli? "Šo domu esmu atmetusi, jo tikt galā jau ar diviem zirgiem nav viegli. Vienmēr ar viņiem jārēķinās, par viņiem jādomā. Ja kaut kur gribu aizbraukt, jāsarunā, kurš par viņiem parūpēsies – pabaros, aizvedis uz plāvu, viņiem ir arī jātrenējas. Apzinos, ka nedrikstu noslogot savus tuviniekus, jo es biju tā, kura šos zirgus gribēja, es apņēmos par viņiem rūpēties,"

Foto – no privātās akcīzes

atzīst Meldra. Ilgu laiku trenēties un rūpēties par Grāfu palidzējusi arī Meldras draudzene Evija Roķe. Tas tādēļ, ka muguras vainu dēļ Meldra nemaz nevar

Foto – no privātās akcīzes

un palidz vecākiem un vecvecākiem dābos saimniecībā. Uzturēt zirgus ir ļoti dārgs prieks – tikai pakavu uzlikšana vien maksā 50 eiro, tad vēl inventārs, vētarsta pakalpojumi un pa retam – starti sacensībās. Piedaloties tajās, pašiem jāmaksā arī dalības maksa. Sacensībās Grāfs startējis ar 110 cm augstiem šķēršļiem, bet mājas trenējušās laukumā viņš uzstādījis savu rekordu – pārleci pat 150 cm augstām barjerām.

Kurš milīgāks?

Ikdienā abi milūji mīlojas ar sienu, burķiniekiem un kāpostiem, bet ipašais kārumis ir cukurgrauds. Grāfam milākie kārumi ir zapte, saldējums, kā arī sūkājamā konfekte "Chupa Chups". To, ka Grāfs ir kārs pēc gardumiem var manit arī intervijas laikā, jo viņš uzstājīgi cēsas nogaršot diktofonu, uzskatot to par kādu ipaši viņam atnestu našķi. Tā kā zirgi ir zālēdāji, nevis plēsēji, nav nikni. Meldra stāsta, ja kāds zīrdzinās metas virsū cilvēkam, tas iespējams tikai gadījumā, ja pieredzējis cilvēku nežēlibu. Ja saimnieks bijis dzērājs, nav rūpējies vai sītis dzīvnieciņu, jo patiesībā zirgs ir ļoti labsirdīgs un uzīcīgi kalpo cilvēkam. Reiz, ejot ar Grāfu gar ceļa malu, kāds mazulis ratiņos izrādījis neviltotu interesī iepazīties. Kad Grāfs pieliecis galvu, mazais viņa deguna stūķējis savas mazās rokeles, bet Grāfs par to nemaz neesot apvainojies, un abi šķirušies kā draugi. Kāda būtu Meldra, ja nebūtu satikusi savus abus zirgus? "Droši vien dzīve būtu līdzīga, aizvadīta tuvējā stalli, esot kopā ar zirgiem, bet tad nebūtu bijuši šie gadi kopā ar saviem milūjiem, būtu citādākas atmiņas. Esmu laimīga, ka man ir Vendis un Grāfs, jo, lai cik grūti arī nebūtu, aizejot pie viņiem, pazūd viņas raizes, un iestājās miers. Zirgi iemāca pacietību, daudz pacietības, gribasspēku un galvenais – drosmi piecelties pēc kri-tiena, lai arī cik smags tas būtu."

Monika Griezne

Foto – A. Purina

Eiropas jaunatnes forums EYE 2014

Eiropas kluba prezidents Haralds Mīkelsons un eksprezidents Mārtiņš Oļsteins kopā ar vēl 18 dalībniekiem no trijiem Eiropas klubiem un kluba "Māja" devās ceļojumā Berline - Strasbūra. Ceļojuma galvenais mērķis bija piedalities Eiropas jaunatnes forumā - EYE 2014 (European Youth Event 2014), kas noritēja Strasbūrā.

Apmeklējot dažadus muzeus un runājoties ar vietējiem iedzīvotājiem, tika pētīta Vācijas kultūra. Kā viens no pirmajiem tika apskatīts slavenais Berlines televīzijas tornis un Reihstāgs. Lai gan diena bija apmākusies, tas netraucēja izbaudīt šo pilsētu pilnā krāšņumā. Dienas beigās jaunieši turpināja ceļojumu uz Strasbūru. No rīta Latvijas grupa ieradās Eiropas Parlamentā un pēc reģistrēšanās devās uz EYE 2014 foruma atklāšanu.

Eiropas Parlaments (EP) Strasbūrā bija kļuvis par daudzu jauniešu pulcēšanās centru. Pēc atklāšanas ceremonijas, kurā uzrunu teicā ievērojami Eiropas deputāti, mazu koncertu sniedza a capella grupa. Ar mērķi apkopot jauniešu idejas un ieteikumus tika organizētas izglītojošas lekcijas, spraigas diskusijas un atraktīvas meistarklases. Jaunieši jau iepriekš bija izvēlējušies dalību dažādās pasākuma aktivitātēs. Šajā forumā tika apspriestas piecas galvenās tēmas: jauniešu bezdarbs, digitālā revolūcija, ilgtspēja, Eiropas vērtības un ES nākotne. Četriem dalībniekiem no Latvijas pirmā aktivitātē bija diskusiju grupa par tēmu "Kāda nākotne ir Eiropai?" Visi Latvijas pārstāvji aktīvi

piedalījās diskusijā un izteica savu viedokli par konkrētajām problēmām, kas tika apspriestas diskusijas laikā. Tas bija izcils veids, kā pateikt savas domas un komunicēt ar citiem Eiropas Savienības dalībniekiem angļu valodā.

Eiropas Parlamenta ārpusē bija izvietoti daudzi dažādu jaunatnes organizāciju stendi, kas populārizēja daudzveidīgas iniciatīvas. Forumā darbību papildināja simtiem izstādes, izrādes un koncerti, kas norisinājās gan Eiropas Parlamentā ēkā, gan ārpus tās. Mūzikas platformās tika klasiskās mūzikas zvaigznes un pop mūzikas mākslinieki.

Jaunatnes forumā ietvaros kluba "Māja" dalībnieki piedalījās ar savu performanci, kuras mērķis bija parādīt, cik nozīmigs ir katrs Eiropas Parlamentā pieņemtais lēmums un kā tas ietekmē ES dalībvalstis.

Jauniešu festivālu EYE 2014 noslēdza ar svinīgu uzrunu un pateicību visiem dalībniekiem, kuru skaits pārsniedza pat 5000 dalībnieku no visām 28 Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Atlikušajā laikā periodā tika ieņemta Strasbūra un novērtēta tās vēsturiskā vērtība. Atpakaļceļā Latvijas delegācija atkal pabija Berlīnē un tad turpinājām ceļu mājup uz Latviju.

Šī ceļojuma laikā tika iegūti daudz jaunu draugu un pieredze nākotnei, nostiprinātas zināšanas par Eiropu, tās kultūru.

Haralds Mīkelsons

Foto - Māja "Māja" foto attīks

Par skolu Ādažu Vēstis

2014. gada augusts

Ādažu novada dome

www.adazi.lv

Nr. 166

Ādažu vidusskola sadarbībā ar ASV vēstniecību Latvijā un Ādažu novada domi īsteno Ādažu vidusskolas teritorijas iežogošanas projektu

Foto - Kristīne Šķēle

Sadarbībā ar ASV vēstniecību Latvijā un Ādažu novada pašvaldību, ASV Brūnoto spēku virspavēlniecība Eiropā 5. augustā uzsāka civili-militārās sadarbības projektu Ādažu vidusskola. ASV Gaisa spēku Nacionālās gvardes militārie inženieri ikgadējo militāro apmācību ietvaros kopā ar Latvijas militārajiem inženieriem veiks žoga uzstādišanu vidusskolas teritorijā. ASV Brūnoto spēku virspavēlniecība Eiropā piešķirusi 92 470 ASV dolāru Ādažu novada pašvaldības projekta realizēšanai.

2014. gada 5. augustā Ādažu vidusskolā notika svinīgs projekta uzsākšanas pasākums, kurā piedalījās Ādažu vidusskolas un domes vadība, kā arī pulkvežleitnants Filips Antekajers, ASV vēstniecības Latvijā militārāls atašējs, Majors Ēriks Svansons, ASV Gaisa spēku Nacionālās gvardes 113. inženieru vienības komandieris un Latvijas Nacionālo brūnoto spēku pulkvedis Vilnis Bauska.

Ādažu vidusskolas direktore Dace Dumpe pateicās par sniegto iespēju izveidot

drošu vidi vidusskolas audzēkņiem un darbiniekiem, kā arī uzsvēra, ka žogs nav tikai teritorijas ierobežošana, bet arī aizsardzība. "Ādažu vidusskola ir dibināta 1986. gadā, un tās teritorija vēl nekad nav bijusi iežogota," atzīna Dace Dumpe.

M. Sprindžuks arī uzsvēra, ka sadarbība starp Latvijas un ASV militārajiem inženieriem stiprina gan projektā iesaistīto cilvēku profesionālās pieredzes apmaiņu, gan jauj labāk iepazīt abu valstu kultūras.

Noslēdzot svinīgo pasākumu, pulkvežleitnants Filips Antekajers minēja, ka šis projekts ne vien garantēs drošākus apstākļus skolas audzēkņiem un skolotājiem, bet arī sniegs iespēju ASV un Latvijas karavīriem paaugstināt profesionālās spējas un gūt pieredzi sadarbībā ar ārvalstu militārajiem spēkiem. "Esmu pagodināts, ka Amerikas Savienotās Valstis, ASV vēstniecība Latvijā un ASV virspavēlniecība Eiropā var sadarboties ar Latviju, ipaši ar Ādažu novada pašvaldību, palīdzot veidot labāku nākotni," uzsvēra pulkvežleitnants Antekajers.

Ādažu vidusskolas teritorijas iežogošanas projektā piedalīsies apmēram 30 ASV un 10 militārie inženieri no Latvijas. Tieks plānots, ka žoga būvniecības darbi tiks pabeigti līdz 2014. gada 30. augustam.

Kristīne Berķe

Ādažu jauno basketbolistu dubultpanākums

No otrā līdz trešajam augustam Rīgā, Brīvības pieminekļa pakājē, notika Trešais Latvijas čempionāts FIBA 3x3 basketbolā. Šajā turnīrā U11 vecuma zēnu grupā piedalījās divas komandas no Ādažiem – "Ā banda" un "Ādažu Heat". "Ā bandas" spēlētāju komandā: Valters Briedis, Klāvs Gaillitis, Haralds Mārtiņsons, Gundars Gulbis, "Ādažu

Heat" spēlētāji: Mārtiņš Bumbieris, Mārcis Osis, Rihards Vāvers, Artūrs Valtmanis. Pēc veiksmīgi aizvadītām cīņām apakšgrupu turnīros abas Ādažu komandas tiktās finālā. Spraigā un emocionāgā bagātā cīņā uzvaru izcīnīja "Ā banda", kļūstot par 2014. gada Latvijas čempioniem un nosargājot 2013. gadā izcīnīto titulu.

Juris Mārtiņsons

Foto - Sirdzīja Bremse

Radiovadāmo auto sacensības Ādažos

Spītējot saules svelmei un vēlāk arī – vēja brāzmām un negaisa tuvumam, 20. jūlijā Ādažos noslēdzās 6. etaps radio vadāmības šosejas auto modeļu sacensībās. Karstajā dienā tās bija pulcējušas visdažādāk vecuma automodeļu meistarus no visas Latvijas. Vecākajam dalībniekam ir 68 gadi, bet jaunākajam – tikai 10. Uldim Švalbem automodelēšanā ir 46 gadu pierede, viņš sācis ar šo vajasprieku aizrauties vēl padomju laikā – 1968. gadā. Pēc katras brauciena dalībnieki veica modeļu apkopi – mainīja un tīrīja riepas un veica citus uzlabojumus. Sacensības noritēja draudzīgā gaisotnē, vienam ar otru daloties padomos, kā uzlabot savu auto

modelīti, lai katrai nākamajā braucienā startētu labāk nekā lepriešējā. Pēdējos gadus sacensību čempioni ir Ēvalds Butāns, kurš atzīst, ka veiks slēpjās neprāterētā vēlmē izzināt jaunievedumus šajā jomā, kā arī stabilitātē, iemājās un esošajās zināšanās. Viņš pats šajā jomā apmāca arī jaunos cesonos. Butāna auto modelīm gan fināla braucienā motora nodega pavisīs, tādēļ šo rezultātu par uzvarētāju kļuva Jānis Ērglis, aiz sevis otrajā vietā atstājot Raimondu Vilni un Mārtiņu Tauriņu. 2014. gada kopvērtējumā radio vadāmo šosejas auto modeļu 1:10 sacensībās "Parma Touring" labāko rezultātu sniedzis Raimonds Vilnis,

Foto - Mārtiņš Grēze

Ēvalds Butāns un Agris Kiršteins. Lai noskaidrotu labāko šajā gadā, jāpiedalās vēl četros sacensību posmos. Gada laikā tie kopumā ir 10.

Monika Griezne

Par skolu

Ādažu

Vēstis

2014. gada augusts

Ādažu novada dome

www.adazi.lv

Nr. 16

Foto - Mārtiņa Grīnane

▲ Ādažu vidusskolas Atbalsta biedrības vadītājs Aigars Bāliņš un Ādažu vidusskolas skolotāja Šarha Jēkabsone svinīgi atklāj āra trenāžerus, ko vēro arī Ādažu novada domes priekšsēdētāja vietnieks Pēteris Balzāns, Sporta daļas vadītājs Pēteris Sluka, Ādažu vidusskolas

Foto - Alja Valtmane

▲ Dejas solis dažus centimetrus virs zemes Ādažu Kultūras centra deju kolektīva "Draugi" izpildījumā Ieligošanas pasākumā.

► Izlaidumu laiks
Ādažu vidusskolas 9. un
12. klašu skolēniem.

Foto - Arīta Malenja p

▲ Ādažu vidusskolas direktore Dace Dumpe sveic 9. un 12. klases audzēkņus pēdējā skolas zvana pasākumā.

2014. gada jūnijs

Ādažu novada dome

www.adazi.lv

Nr. 164

NOVADĀ

Ādažu vidusskolēni viesojas Vācijā

Foto - Aija Krūze

Comenius projekta ietvaros desmit Ādažu vidusskolas skolēni un vācu valodas skolotājas piedalījās skolēnu apmaiņas braucienā uz Kētenes Ludviga ģimnāziju Vācijā, Saksijas-Anhaltes federālajā zemē.

Visās Comenius projekta dalībvalstu skolās – Vācijā, Polijā, Slovākijā, Turcijā, Portugālē, Itālijā un arī Ādažu vidusskola mācību gada garumā notikuši dažādi nacionālie konkursi, kas saistīti ar kopīgi veidojamu mūziklu: talismana, plakāta, kostimu skiču konkursi. Labākie šo konkursu dalībnieki no 10. – 16. maijam devās uz Vāciju, pa ceļam apskatot arī Vācijas galvaspilsētu Berlīni.

Skolēni, gatavojoties šai tikšanās reizei, bija izveidojuši prezentācijas par skolu, Ādažiem, Latviju un bukletu par skolu vācu valodā un savu uzstāšanos papildi-

nāja ar skaistiem muzikāliem skaņdarbiem klavierēm un flautai, ar skanīgo skolas himnu, tautasdzesmām un dejām, atklājot savus daudzpusīgos radošos talentus. Skolēniem bija iespēja piedalīties un vērot mācību stundas, atbildēt uz jautājumiem par Latviju un mūsu skolu. Ludviga ģimnāzijā mācās apmēram tikpat skolēnu, cik mūsu skolā, un skola jau 20 gadus aktīvi piedalās Comenius projektos. Iepazināmies ar Kētenes seno viduslaiku vecpilsētu un ipaši ar J.S.Baha kultūras centru, kur 2015. gada maijā notiks mūzikls un katras valsts prezentācija. Ipaši jauka bija Agnus baznīca, kur tajā pašā laikā plānots Itālijas skolas orķestra un mūsu skolas kopīgs koncerts.

Tā kā mūsu Comenius projekts saistīts ar mūziku, teātri, mākslu, tad kopā ar vācu skolēniem apmeklējām Anhaltes

teātri Desavā, kur profesionāļu vadībā apguvām teātra spēles elementus, kustību prieku, partneru sadarbības nozīmi uz skatuves. Lai savām acīm ieraudzītu un labāk saprastu mūziklu iestudēšanas procesu, teātra darbinieki izrādīja gan plašas izrādes tērpas garderobes ar dažādu laikmetu un stilu tēriem, gan skatuves dekorāciju izgatavošanas darbnīcas. Esot uz Desavas teātra skatuves, kas ir viena no lielākajām Vācijā, varējām apjaust apgaismošanas, apskanošanas un iekārtošanas sarežģito sistēmu, kā arī bija neparasta un vienreizēja iespēja klātienē piedalīties baleta trupas mēģinājumā, kurā poļu horogrāfs iestudēja A.Šnitkes baletu "Revidents". Pēc radošās programmas teātri apskatījām UNESCO kultūras mantojuma sarakstā iekļauto Verlīcas dabas parku. Arī neparastā Harca kalnu pilsētīņa Vernigerode ar raksturīgajām pildrežgu mājiņām šaurajās ieliņās un ar 12. gadsimta pili radīja vienreizējus iespaidus.

Visas šīs dienas skolēni viesmīligi tika uzņemti vācu skolēnu ģimenēs. Jebkura darbošanās projektos saistīta ar iepazītiem draugiem, jauniem iespādiem un sadarbības iespējām, ar sava redzesloka paplašināšanu, ar svešvalodu nozīmes apzināšanos. Tas raksturoja arī šo skolēnu apmaiņas vizīti.

Gaidisim vācu skolēnus pie mums Ādažos novembri, kad tiek plānots vācu un mūsu skolēnu kopējs koncerts!

Inga Urbanoviča, Aija Krūze

Comenius darba grupas tikšanās Turcijā

jai mūzikai, kultūrai un literatūrai.

Iegūtos iespaidus papildināja sirsniņā septiņu projekta dalibvalstu (Vācija, Slovākija, Polija, Itālija, Portugāle, Latvija un Turcija) pārstāvju atkalredzēšanās.

Tikšanās dienās intensīvā darbā Comenius grupas, pirmkārt, rezumēja pirmajā posmā paveikto – klausījās uzrakstītās dziesmas, izvērtēja talismanu un tēpu skices-, otrkārt, vairākkārt izskatīja pirmā cēliena libretu, konkreitizēja katras valsts uzdevumus lomu izpildīšanā, dziedāšanā, dejošanā, skatuviskajā iekārtojumā, tēpu izstrādē, treškārt, tika atgādināti arī papilduzdevumi, t.i., projekta talismana, plakāta konkursu organizēšana un prezentāciju gatavošana, un, ceturtkārt, A un B darba grupas vienojās par otrā cēliena galvenajām darbības linijām.

Atgriezušies mājās, Comenius darba grupas dalībnieki kopā ar skolēniem un skolotāju atbalsta grupu aktīvi turpina mūzikla "Comenius in love" uzdevumu istenošanu. Ir veiktas scenārija korekcijas, sadalitas lomas, uzsākts darbs ar mūzikla lomu izpildītājiem. Šā mācību gada izskanā visām projektā iesaistītajām darba grupām vēlreiz jāpārskata veicamie pasākumi, gatavojoties mūzikla dalībnieku vizītei Ādažu vidusskolā 2014. gada septembrī.

Vaira Baltgaile

Marta sākumā Ādažu vidusskolas Comenius darba grupa (Sarmīte Savicka, Anda Kļave, Vaira Baltgaile un Jevgēnijs Ļitvinovs) mēroja tālo ceļu uz Konju Turcijas vidienē, kur no otrā līdz septītajam martan notika mūzikla "Comenius in love" otrā sanāksme.

Turcija – zeme, kas tiek dēvēta par paradīzes stūrīti, – savaldzina ne vien ar tai raksturīgo kultūru, kas apvieno senatni un mūsdienas, nacionālo kolorītu un modernismu, bet arī ar cilvēku viesmīlibu un atsaucību.

Geogrāfiskais novietojums starp di-

vām pasaules daļām Turcijas kultūrā jāvis saglabāt gan austrumnieku, gan rietumnieku iežimes, visspilgtāk tās sa-skatāmas arhitektūrā.

Savdabīgā apbūve, mūzika, ģērbšanās stilts, viesmīlibas tradīcijas, galda kultūra un islāma riņķā klātbūtne – viss raisīja teju vai nerealitātes sajūtas, taču vislielākais pārsteigums bija riņķojošo dervišu deja – *sema*, jo tieši Konja ir pilsēta, kurā 13. gadsimtā izcilākais sūfistu dzejnieks Muhameds Dželaledins Rūmi, dēvēts par Mevlānu, izveido Mevlevi ordeni, kas radījis pamatu Turcijas tradicionālā-

Foto - Sērija Autu

▲ Arī Ādažu novada domes priekšsēdētāja vietniece Karina Tima-magomedova ieradusies uz grāmatu "Katrām sava valodīpa" un "Spriditis" atvēršanas svētkiem.

Foto - Sigvīra Rūse

◆ 65 gadu jubileju svin senioru vokālā ansambla "Gaujmalas laktīgalas" koncertmeistārs un jauktā vokālā ansambla "Mēs tikāmies martā" vadītājs Ivars Kraucis.

Karjeras izglītības projekts Ādažu vidusskolā

Foto - no Ādažu veluņu kanāla

dažādās nozarēs. Karjeras izglītības projektā "Izpēti profesijas Ādažu novadā" aicinātie viesi pārstāvēja šādas jomas – "Darbs ar cilvēkiem", "Darbs ar zīmēm", "Darbs ar tehniku", "Darbs dabā" un "Darbs mākslā". Tīkšanās laikā skolēniem tika stāstīts, cik svarīga ir pašdisciplina, mērķtiecīgums un neatlaicība, cik būtiski ir meklēt cilvēkus, no kuriem mācīties, kā arī pašam izmēģināt spēkus izvēlētajā jomā. Viesi runāja arī par saviem uzņēmušiem, par dažādām profesijām tajos, par saskarsmes valodu un citām prasmēm. Skolēni tika iepazīstināti arī ar jurista un grāmatveža darba specifiku pašvaldībā, kā arī ar darba un izglīti-

bas iespējām Valsts policijā. Tīkšanās karjeras izglītības stundā deva iespēju labāk iepazīt Ādažu novada uzņēmumus, pārvērtēt savus priekšstatus par darbošanos kādā no viesu pārstāvētajām profesijām, padomāt, kas vēl būtu jāapgūst, lai iestenotu savus sapņus. Paldies viesiem, kas no sirds dalījās ar savu dzīves pieredzi un atzīņām, – Adriai Keišai, Anitai Kazakai, Agrim Perro, Ugīm Dambim, Evertai Kāpai, Ingūm Ulmanim, Ugīm Jokstam, Mārtiņam Ādmīdiņam, Pēterim Slukam, Ritai Muzikantel, Evibai Graumanei, Antrai Stradiņai, Solvitai Grīnbarsei, Pēterim Šķēlem.

Marina Dango

Veloorientēšanās sacensības "Uz zvaigznēm Ādažos"

Foto - Eimīša Oļkone

Riteņbraucēju kluba "ĀdažiVelo" rīkotajā veloorientēšanās kausa izcīņā "Uz zvaigznēm Ādažos" piedalījās 85 komandas. 252 dalībnieki bija ieradušies ne vien no Ādažu, bet arī Garkalnes un Carnikavas novadīem, Siguldā, Jelgavā, Valmierā un Rīgas. Viens no pasākuma uzdevumiem bija popularizēt Ādažu vidusskolas atbalsta biedrības leceri atjaunot observatoriju. Šim nolūkam tika saziedoti 674,92 euro. Sacensību dalībnieki devās divās distancēs. Ģimēnu un draugu distance (20 km) ļāva

tuvāk iepazīt Ādažu muižu un Alderus, bet tie, kuri devās uz pusi garākā distancē (40 km), izbaudīja arī Eimuru skaisto dabu, brauca cauri Atariem un Staprīniem.

Paralēli veloorientēšanās uzdevumiem dalībniekiem bija arī citi pārbaudījumi. Grūtākais bija Utaiņkalna pievarēšana, taču tas nenobiedēja, un kalna virsotni sasniedza gan jaunākie, gan vecākie dalībnieki. Kamēr tiesneši skaitīja komandu distancē iegūtos punktus, dalībnieki atguva spēkus, ēdot siltu zupu un dzerot tēju. Izturīgākie turpināja demonstrēt riteņbraukšanas prasmes, piedaloties CSDD rīkotajā veiklības braucienā.

Garajā distancē pirmo vietu izcīnija komanda "Pamperbiksli" – Jānis Kalaneps un Alens Zvīlna, aiz sevis atstājot brāļus Ansi Aili un Miķeli Aili jeb komandu "Ritā redzēs". Godpilno trešo vietu izcīnija Rīgas

dāmas Gunta Blūzma un Evija Prauliņa no komandas "Dzivesprieķam".

Ģimēnu un draugu distancē uzvara – dziedošākajai komandai no Ādažiem "Lieļie Greizie Rati", kuru pārstāvēja Arsēnijs Hailins, Sanita Oldere, Ieva Gintere, Lauma Kazaka, Ieva Kazaka un Alvars Vaišja. Otrā vieta rīdziniekiem – Inesei Zariņai, Lienei Pēķēnai, Jānim Pēķēnam, Ojāram Milleoram, Igoram Purīnam-Raiskam, Edgaram Purīnam-Raiskam no komandas "Vēsā mierā". Trešo vietu izcīnija Normunds Upenieks ar meitu Aneti Upenieci, kuri piedalīties sacensībās izlēma pusstundu pirms tās sākuma. Arī komandas nosaukums "Mēs no Podniekiem" tapa pusstundu pirms sacensībām. Latvijā populāro piedzīvojumu sacensību "XRace" dalībnieki tika vērtēti atsevišķi.

"ĀdažiVelo"

Foto - Sarmīte Savicka

Ādažu vidusskolēni Strasbūrā

Ko isti dara Eiropas Parlamenta deputāts? Pēdējos 20 gados ar programmas "Euroscola" palīdzību Eiropas jauniešiem ir iespēja vienu dienu iejusties Eiropas Parlamenta deputāta ādā. Pēc katras plenārsesijas Strasbūrā aptuveni 480 skolēnu vecumā no 16 līdz 18 gadiem gūst tiešu pieredzi, sadarbojoties un apmainoties viedokļiem ar skolēniem no citām valstīm. Visiem ir jāstrādā valodā, kas nav viņu dzimtā, izmantojot angļu, franču un vācu valodu. Iespēju iejusties Eiropas Parlamenta deputāta ādā piedzīvoja arī Ādažu vidusskolēni.

Eiropas Parlamenta pārstāvniecība Latvijā organizēja konkursu vidusskolēniem "Eiropas Parlamenta vēlēšanas skolā". Veiksmīga dalība šajā konkursā sniedza iespēju skolēniem piedalīties Eiropas Parlamenta programmā "Euroscola". 2013. gada pavasarī Eiropas klubs "Mazie eiroplieši" organizēja skolas Eiropas Parlamenta vēlēšanas, kurās veiksmīgi tika pieteiktas 3 partijas. Katra bija izveidojusi savu programmu un mērķus: ko vēlas mainīt, uzlabot vai ieviest savā skolā. Vēlēšanu rezultātā partiju rekomendācijas tika iesniegtas skolas vadībai un apkopoti vēlēšanu materiāli – Eiropas Parlamenta pārstāvniecībā Latvijā.

Konkursa noslēgumā 24 skolēni ieguva balvu – apmaksātu braucienu uz Eiropas Parlamentu un iespēju piedalīties programmā "Euroscola".

Pēc drošības pārbaudes pie ieejas Parlamenta telpās sekoja skolēnu sadalīšanās pa 6 darba grupām, kopējas brokastis un atklāšanas pasākums kopā ar 20 projekta dalībvalstu delegāciju dalībniekiem lielajā Eiropas Parlamenta plenārzālē. Programmas vadītājs uzrunā lepazīstināja klātesošos ar Parlamenta darbību, lomu Eiropā un šā brīža aktualitātēm pasaulei. Svinīgo atklāšanu turpināja delegāciju prezentācijas. Latvijas un Ādažu vidusskolas vārdu lielajā plenārzālē pieteica ilggādejs Eiropas kluba biedrs Ēriks Stērnīnieks. Pusdienu noslēgumā gan skolēni, gan skolotāji izveidoja daudz nacionālās grupas, lai piedalītos spēlē "Eurogame". Tājā bija jāspēj komunicēt ar citu valstu pārstāvjiem, meklējot atbildes uz 20 jautājumiem, kas izveidoti katras dalībvalsts valodā. No ādažniekiem visveiksmīgāk startēja Ēriks un nokļuva spēles finālā.

Nākamais izalcinājums bija darbs grupās par Eiropas Savienības aktuālajiem jautājumiem – "Vide un atjaunojamā enerģija", "Informācijas brīvība un pilsoniskā kultūra", "2014. – Eiropas gads pret pārtikas izšķiešanu", "Eiropas

nākotne", "Eiropas Parlamenta vēlēšanas 2014. gadā" un "Jauniešu nodarbinātība". Veiksmīgais sagatavošanās darbs sniedza arī rezultātus. Romualds Krapāns vadīja debates savas grupas ietvaros un izklāstīja tās 500 cilvēku lielai auditorijai. Tēma – Eiropas Parlamenta vēlēšanas 2014. gadā. Aleksandrs Marks Krusts ("2014. gads – Eiropas gads pret pārtikas izšķiešanu") pamatoja piedāvāto ideju nozīmīgumu un atbildēja uz auditorijas jautājumiem. Jauniešu parlamentārā darba diena beidzās ar darba ziņojumu izvērtēšanu un nobalsošanu, kā arī ar kopsavilkuma nodošanu Eiropas Parlamenta deputātu izskatīšanai. Dalībvalstu karogu ienešana Eiropas Savienības himnas pavadījumā liecināja par "Euroscola" darba sesijas noslēgumu.

Kopā ar skolēniem vairāk nekā 5000 km garajā ceļojumā pa Eiropu devās skolotājas Sarma Jēkabsone, Dace Matisone un Sarmīte Savicka. Ceļojuma laikā tika iekļauta arī Isa Goslāras, Parīzes un Nīrnbergas apskate, kur kultūras programmā tika ietverta arī Luvra, Eifeļa tornis, Pompidū centrš, la Defense un citi objekti. Projekta ietvaros skolēni guva pieredzi sēvēsalodu izmantošanā, sociālo prasmju pielietošanā un kultūras pieredzē.

Sarmīte Savicka

Foto - Monika Griezne

19. martā tika atklāts Ādažu vidusskolas muzejs, kurā saglabātas dažādas liecības par skolu vēsturi no dažadiem laikiem. Īpaši daudz relikviju sakrājies tieši no padomju laika. 1984. gadā tika likts pamatakmens jaunās skolas celtniecībai. 1986. gadā – mācības tajā uzsāka skolēni. Muzejā atrodams noraksts no kapsulas, kas tika likta skolas pamatos. Muzejā ir arī divi ie-priekšējie Ādažu vidusskolas karogi, pirmās skolas simboliskās atslēgas, fotogrāfijas, suvenīri, žetoni un daudz citā interesa-nta. "Rakstot projektu "Leader" programmā, vēlējos, lai visi ma-teriāli būtu labi apskatāmi, tomēr, lai būtu arī drošībā. Tādēļ izvēlētas aizslēdzamas stikla vitrīnas," sacīja Ādažu vidusskolas muzeja projekta vadītāja Sarma Jēkabsone.

Monika Griezne

Izglītībai veltīta konference Ādažu vidusskolā

Foto - Monika Griezne

19. martā Ādažu vidusskolā notika konference, kas bija veltīta 330 gadu izglītības vēsturei Ādažos, kā arī izglītības nākotnes perspektīvām novadā. "Izglītība ir tā joma, kurā mēs nepārtraukti mācāmies un pilnveidojamies, un skola nav tikai vide bērnu audzināšanai, bet arī novada dzīves centrs," konferencē uzsvēra Izglītības un zinātnes ministre Ina Druviete. "Skolēnu Ādažu novadā vienmēr ir bijis daudz. 1. septembrī mūsu datu bāzē bija reģistrēti 1052 skolēni. Sadarbībā ar Ādažu novada domi, šajā gadā esam sākuši ište-not profesionālās izglītības programmas tūrismā, informāciju tehnoloģijas, kā arī nodrošinām iespēju iegūt auto tiesības. Šeit nav neinteresanta vispārējās vidējās izglītības programma. Interētu izglītību iesaistām lielāko daļu skolēnu," akcentēja skolas direktore Dace Dumpe. Konferencē piedalījās arī Olgerts Lejnieks, Pierīgas Izglītības, kultūras un sporta pārvaldes priekš-nieks, Elita Pētersone, Ādažu novada muzeja projekta vadītāja, Kerola Dāvidsone, Ādažu Brīvās Valdorfa skolas valdes priek-sēdētāja, Inga Patmalnika, Ādažu Mākslas un mūzikas skolas direktore, Dagnija Pukite, Pierīgas Bērnu un jaunatnes sporta skolas direktore, Ilze Pētersone, Ādažu novada domes Izglītības, kultūras un sporta komitejas priekšsēdētāja, kā arī citu skolu direktori. Konferenci apmeklēja arī Nacionālo bruņoto spēku pārstāvji, Ādažu vidusskolas un citi skolu pedago-gi.

Monika Griezne

Foto - Monika Griezne

▲ Ādažu vidusskolas jaunatklāto muzeju skolas telpās apmeklē arī Izglītības un zinātnes ministre Ina Druviete.

Foto - Monika Griezne

▲ Ādažu muzeja projekta vadītāja Elita Pētersone un skolas muzeja idejas īstenotāja Sarma Jēkabsone pēta jaunatklātā muzeja ekspozīciju.

◀ Ādažu vidusskolas muzejā, izrādās, glabājas kāda patiesi mīja un skaista relikvija. Bērnu grāmatu ilustratores Margaritas Stārastes autogrāfs ar ierakstu "Atmiņai no Zīluka mammas", kā arī pats Zīljuks – viens no vijas populārāko grāmatu tēliem.

Zīljuks no Zīluka mammas
Margarita Stāraste
2. dec. 1999

Foto - Monika Griezne

▲ Izglītībai veltīto konferenci apmeklē arī Ādažu novada domes Sporta dajas vadītājs Pēteris Sluka un Ādažu vidusskolas Vecāku padomes priekšsēdētāja Indra Garā.

Foto - Sāms Jākobsons

Jūs katrs būsiet pamanījuši, ka virs skolas paceļas tornis ar apāju kupolu. Latvijas mērogā tā vēl aizvien ir ļoti unikāla celtne, jo savulaik tā tika celta kā Latvijas pirmā skolas observatorija, kas tika atklāta 1988. gada 14. oktobrī. Gadu gaitā skolas observatorija ir zaudējusi čīņu ar laiku, un jau vairāk nekā 20 gadu tā vairs nedarbojas. Lai bērniem atkal būtu iespēja lūkoties zvaigznēs un pavism praktiskā veidā apgūt vairākas būtiskas ar mācībām saistītas lietas dabā, Ādažu vidusskolas atbalsta biedrībai (ĀVAB), Vidusskolas vecāku padomei un skolai ir dzimusi ideja atjaunot skolas observatoriju. Ja zvaigznes būs vēlīgas, Ādažu vidusskola observatorija varētu atsākt strādāt jau pēc 2–3 gadiem. Šobrid meklējam "traku" (tikai labā nozīmē) cilvēku – potenciālo observatorijas vadītāju. Šis brīnišķīgās idejas pārņemti, vēršamies pie Jums ar lūgumu atbalstīt un balsot par šo projektu. Ziedojet vecāku biedrībai 1 eiro (varat arī vairāk) un mēs zināsim, ka mums ir Jūsu "par". Tas mums un arī pašvaldībai būs apliecinājums un neapstrīdams arguments šo projektu virzit un atbalstīt kā vienu no svarīgākajiem.

Ar fotogrāfijām no Ādažu observatorijas un plāniem varat iepazīties Ādažu vidusskolas mājaslapas sadalā "Vecāku padome" (sk. 5. sēdes prezentācijas): http://www.adazuvidusskola.lv/Vecaku_padomu.htm

Indra Garā

Biedrības nosaukums:

Ādažu vidusskolas atbalsta biedrība

(<http://www.adazuvidusskola.lv/>)

[Atbalsta_biedriba.htm](#)

Reģistrācijas numurs: 40008177240

Juridiskā adrese: Gaujas iela 30, Ādaži,

Ādažu novads, LV-2164

Bankas nosaukums: AS Swedbank

Norēķinu konts:

LV62 HABA 0551 030 713 175

Summa: 1 EUR

Maksājuma mērķis: "Ziedojums skolas astronomijas centram"

Ādažu vidusskolas vieglatlētu panākumi

Foto - Mārtiņa Dīriņce

Pierīgas novadu skolu sacensības vieglatlētikas trīscīņā (45 m skrējiens, tālēkšana, pildbumbas mešana) Ādažu vidusskolas vieglatlēti guva teicamus panākumus. "C" grupas komanda – Nikolai Strazda, Eliza Isajeva, Katrina Pelecka,

Patriks Stērnīnieks, Kristofers Kalvaitis un Kārlis Induss izcīnīja pirmo vietu, bet individuāli par Pierīgas novadu skolu čempionu šajā vecuma grupā kļuva Patriks Stērnīnieks. "D" grupā mazākie vieglatlēti izcīnīja trešo vietu. Komandā startēja Alīna Neretniece, Elizabete Bulāne, Elīna Šmitre, Kārlis Jānis Indriksons, Markuss Kaminskis un Mārtiņš Bumbieris. Arī šajā grupā iegūta godalga individuālajā vērtējumā – trešajā vietā Kārlis Jānis Indriksons. Šajā mācību gadā skolas sportisti izcīnījuši jau 9 kausus Pierīgas novadu skolu sporta sacensībās. Paldies par sapratni un atsaucību visu komandā startējušo bērnu vecākiem, kā arī klašu audzinātājiem.

Juris Dzirnieks

▲ Nacionālo brūnoto spēku kapelāns Ilmārs Kravais svēta Ādažu vidusskolas karoru.

▲ Ādažu Mākslas un mūzikas skolas audzēkņu darbi rotā Leontīnes Apšēnieces dzejolo grāmatu "Katram sava valodīga". Skolēni Kārlis Gunārs Neikens, Elīze Pētersone un Matīss Rudzītis grāmatas atvēršanas svētkos.

2014. gada marts

Ādažu novada dome

www.adazi.lv

Nr. 161

valstij kreksa noformējumā vai apdruka jāizmanto nacionālās krāsas, simbolika vai citas valsts atpazīstamības zīmes. Otra deja – steps. Šā tērpa skicē jāievēro 20.–30. gadu stilizācija, kas jāpapildina ar mūsdienu akcentiem. Žūrijas dalībniekus iepriecināja Ādažu jauniešu dizaina originalitāte, izteiksmīgums, prasme iesaistīt Latvijas simbolus, atpazīstamības zīmes, kā arī krāsas. Divas veiksmīgākās skices piedalīsies starptautiskā mūzikla "Go Europe" konkursā.

Konkurss par projekta talismana skici nebija viegls, jo tajā bija jāietver 7 mūzikla dalībvalstu (Vācija, Latvija, Itālija, Slovākija, Polija, Turcija, Portugāle) simbolika un milestības ideja. Veiksmīgāk talismana skice tika izvirzīta starptautiskajam skicu konkursam.

Lidztekus pirmā posma uzdevumiem darba grupa uzsākusi gan skolēnu apmaiņas braucienā organizēšanu uz Ludviga ģimnāziju Kothenē, Vācijā (10.–16.05. 2014.), gan arī projekta "Go Europe" dalībnieku vizites Ādažos plānošanu. Skolēni ir sagatavojuši vairākas prezentācijas gan par Latviju, Rigu, gan arī par Ādažiem un skolu vismaz divās valodās, ir izplānoti skolēnu-gidu uzdevumi, sagatavoti uzmetumi bukletiem par skolu un Ādažiem, akceptēta suvenīru un dāvaniņu gatavošana, tiek apkopotas idejas kultūras un izklaides pasākumiem vizites laikā. Skolēni par devizi izvēlējušies saukli "Mūzikls sākas ar smaidu!" Optimisms un vēlme pārbaudīt savus spēkus, iegūt jaunu pieredzi, iesaistoties vēl nepiedzirotā izcilinājumā, ir tie stimuli, kas soli pa solim tuvina mērķim – starptautiskam mūzikla iestudējumam.

Foto - Gabriele Maffeiņa Zariņa

Ādažu vidusskola projektā "Go Europe"

"Comenius" ir Eiropas Savienības skolu izglītības programma, kurās mērķis ir paaugstināt izglītības kvalitāti Eiropas skolās, kā arī veicināt starpkultūru sakarus starp tām, lai jaunieši no dažādām valstīm gūtu jaunu kultūras pieredzi un pilnveidotu sevi ar kultūru un valodu saistītās jomās. Projekti tiek iestenoti, sadarbojoties vairāku valstu izglītības iestādēm. Ādažu vidusskola iesaistījusies mūzikglītības programmas "Comenius" projektā "Go Europe", lai kopā ar septiņām citām valstīm iestudētu mūziklu, kas veltīts programmas "Comenius" divdesmitgadei.

Pirmajā projekta vizītē Slovākijā visi dalībnieki, sadalīti atsevišķas grupās, izstrādāja libreta, mūzikas, dejas un skatuves noformējuma nolikumus. Atgriežoties mājās, tika izstrādāti četru konkursu nolikumi un izsludināta pieteikšanās dalībai projektā "Go Europe". Katru otro nedēļu oktobrī un novembrī notika muzikālā projekta darba grupas sanāks-

mes, 22. oktobrī tika organizēts pirmais konkurss – izpildītāju lomu atlase, kurā žūrija, izvērtējot atbilstošā vecumposma pretendenta prasmes dziedāšanā, dejošanā un improvizācijā, nēma vērā arī skolēnu angļu valodas zināšanas. Nākamais mēnesis tika atvēlēts trīs konkursiem: mūzikla noformējuma, tērpu skicu un mūzikla talismana izstrādēm. 28. novembrī skolēni iesnieza vizuālo mūzikla noformējumu, kam idejiski bija jābūt saistītam ar Latviju, tās simboliku.

Nopielnu un laikietilpīgu darbu apliecināja visi mūzikla tērpu skicu autori, jo viņu uzdevums bija izveidot apģērba skices mūzikla aktieriem un deju pārim (viņai un viņam) divām dejām. Modernajā dejā jauniešiem jāgērbjas T kreklas, bet katrai dalīb-

Foto - Galīna Mītība no 2014.

Ādažos dzīvoju 7 gadus. Apzināti no Rīgas pārcelos uz šejienu ar domu, ka būšu tuvāk dabai un vienlaikus visam tam, kas ikdienā nepieciešams no sabiedriskā un sociālā viedokļa. Prieč, ka rudenī var aizbraukt uz mežu lasīt sēnes un ogas. Ādažos saista tieši daba, nevis sabiedriskas būves. Patik, ka varu iet pāri tiltam, izstādīties, ir kilometriem lielas platības.

Vaira Baltgaile

Kultūras izglītības centrs, jo var apmeklēt daudz un dažādus pulcīnus. Mājas un skola. Mājas ir tuvinieki, bet skola ir patikami pavadīt savu ikdienu – varu satikt savus draugus.

Foto - Kristīne Balode

Foto - Kristīne Balode

Foto - 10. Ādažu skola

Skolu vēsture Ādažos

Izglītība visos laikos būtiski ietekmējusi cilvēku. Tā jāvusi, izzinot sevi, iepazīt pasauli un, izzinot pasaulli, saprast pašam sevi. Ādažu novada skolu vēsture veidojās līdzīgi kā mūsu tautas vēsture – visādu varu un valdišanas ietekmēta.

Gaismas nešana tautai

Pirmās rakstītās ziņas par tā saukto gara gaismas nešanu tautai parādījās 16. gadu simteni, kad savā vaines apzināja, ka latviešu dvēseles nonāks velna ķetnās, pastāvošā varu Latvijā sāka rosnāt veidot skolas zemniekiem. Iemesls bija gana prozaisks – vecie mācītāji pakāpeniski devās aizsaule, bet jaunu, kas nāktu viņu vietā sludināt pastāvošo kārtību, diemžēl nebija. Un tie, kuri, iespējams, atkuļojos no Vāczemes sprediķot – jau vietējo valodu nepratis. Ja tā turpināsies, latvieši atkal kļūs par pagāniem un cietis laicīgā vara. Jaunas vēsmas Vidzemē atnesa zviedru laiki (1629–1721). Zemniekiem kļuva pieejama izglītība, veidojās skolas un attīstījās arī latviešu rakstu valoda. Zviedri izdeva rikojumus par skolas ēkām, zemi, skolotāju algām. Viņu ierēdņi regulāri veica baznīcas draudžu pārlūkošanu jeb tā saukto vizitāciju, jo skola un baznīca tolaik bija nesaraujamām saitēm sietā. Tieši saistībā ar šiem draudžu vizitācijas protokoliem pirmo reizi rakstītajos avotos pavēid ari Ādažu skolas vārds. Tas bija 1684. gads. Taču dokumenti vēsta, ka iesākums skolu lietās nebūt nebija glaimojošs mūsu šīsdienas izpratnē.

Skolotājs – krodzinieks

Kāds 1726. gada vizitācijas protokols liecina, ka Ādažos kopš 1710. gada skolu turējis kāds Mise Ansis – kurls un nespējīgs, kurš protokolā nodēvēts par "pamatigu palaidni", un komisija rosnājusi pēc iespējas drizāk sameklēt cieņīgu skolmeistarū. Muža gan nesteidzās Ansi atbrivot, jo, izrādās, viņš bijis labs baznīcai piederošā kroga krodzinieks, labi dziedājis draudzei priekšā (kurls?) un saņēmis no muižas labu algu naudā un graudā. Labāk nebija gājis arī citiem Ādažu skolmeistariem, kuri arhīva dokumentos nodēvēti kā – "pālnigi palaidnīgs ķerlis", kurš "dienām un naktim dzīvo krogā, dzer un kaujas". Cīts atkal – strādājot jau 7 gadus, bet skolā pa šo laiku neviens bērns nav mācījies, sev par attaisnojumu vizitātoriem bildis, ka apkārtējie ļaudis pie viņa bērnus nemaz nesūtot!

Pirma skolas ēka

1766. gada vizitācijas protokols stāsta par kādu Ādažu skolmeistarū Jāni Heidi, kuram nebija malkas, un viņš paslepus sadedzinājis visu baznīcas sētu. Draudze ar Heidi nebūjusi mierā – viņš sitot savu sievu, un bērni tādās reizēs no bailem lecot pa logu laukā. Un skolniekiem jānes alus no kroga savam skolmeistaram! Toties 1766. gadā bijusi jau sava skolas ēka, celta pirms 11 gadiem (1755. gads, blakus Baltezera baznīcai) ar 1 istabu un 2 kambariem. Skolotājs Heide saņēmis 12 dālderus no baznīcas lādes. Draudzes skolotāji senatnē bijuši arī priekšdziedātāji baznīcā un līdz Pirmajam pasaun-

les karam ari ērgelnieki. Bet līdz tam vēl garš ceļš ejams! 18. gadsimta beigās Ādažu draudzē lasīt prata 660 bērni un 826 pieaugašie.

Un kā tad ar skolas bērniem? Pagasta bērni skolā bija jāsūta sākot ar 10. dzīvibas gadu, katru dienu no Mārtiņiem līdz Jurģiem vai Lieldienām. Mācību priekšmeti – laistišana, rakstišana, rēķināšana, garigo dziesmu dziedāšana, katķisma galvas gabali. Kurss bija trisgadīgs. Taču bija ari izņēmumi un daudzi skolēni skola gāja četrus, pat sešus un vairāk gadus, mācidamies vairāk, nekā prasīja toreizējā mācību programma. Vēlākos gados tika ieviesta ari vingrošana zēniem, tamborēšana un adišana meitenēm. 19. gadsimta beigās skolas ilgumu pagarināja. Bieži vien tieši vecāki bija tie, kas izlēma par labu nesutīt savas atvases uz skolu – aizbildinoties, ka bērnam grūta galva vai skološanos tie uzskatīja drizāk par jaunumu nekā labumu. Skolas nozīme vēl nebija īsti saprasta – ari bērnu vecākiem vēl garš ceļš ejams!

Nepieciešamība pēc sabiedriskiem darbiniekiem

19. gadsimta vidū iznāca pašvaldību likums un tika dibināti pagasti – ari Ādažu pagasts. Sāka rasties nepieciešamība pēc sabiedriskiem darbiniekiem, kuri prastu rakstīt un rēķināt. Un jaudis pamazām sāka saprast, ka turpmāk bērnus bez skolas nevar atstāt. Ādažu pagastā tolaik bija vairākas draudzes skolas – Ādažu, Menģeles (Carnikava), Remberģes, Vesterrotes (tagad Garkalne) un Berges skola.

Savukārt Latvijas Republikas laikā (1918–1940), kad Ādažu pagasta teritorija platības ziņā bija lielākā Pierīgas teritorija, pagastam ar saviem līdzekļiem bija jāuztur 4 pagastskolas: Ādažu, Berges, Carnikavas un Garkalnes pamatskolas. Dīvās skolas ēkas – Ādažos (1927. gads) un Carnikavā (1936. gads) šajā laikā tika uzceltas pilnīgi no jauna, un to izmaksas prasīja krietnus izdevu-

mus no pagasta kases. Ādažu pagasta teritorijā darbojās ari Baltijas Ūnijas mīsijas skola Sužos ar 10 skolotājiem un 89 skolniekiem, kura sagatavoja audzēkņus misionāru darbam. Līdz 1926. gadam pagastā darbojās ari Ādažu Jaunciema 1. pakāpes pamatskola, līdz Jaunciema teritoriju pievienoja Rīgai.

Pēc kara ari Ādažos tāpat kā visā Latvijā mainījās iedzīvotāju sastāvs un ieplūda darbaspēks no Austrumiem, tolaik te mācījās 116 skolēni, 1956. gadā izveidoja ari krievu valodas plūsmu.

Pamatakmens jaunai skolai

Pagāja 57 gadi līdz Ādažos 1984. gadā svinīgi tika ielikts pamatakmens jaunas skolas celtniecībai. Savdabīga iecere, pompoza arhitektūra, bet Alberts Kauls, slavenā lielkolhoza vadītājs, tolaik visu varēja dabūt gatavu, un viņš neapšaubāmi gribēja dot jaunajai pasaudzei tikai to labāko. 1986. gada 1. septembrī te uzsaka mācības skolēni.

Diemžēl 1927. gadā ādažnieku loloto un pēc arhitekta P. Kundziņa projekta celto Ādažu skolu ar lielajiem gaišajiem logiem neizdevās saglabāt. Celtni nolēma nojaukt. Patiešām žēl, ka Ādažu seja pasaudejā sev tik nozīmīgu kultūrvēsturisku vaibstu.

Bet dzīve nestāv uz vietas, un šobrid gribētos vēlēt jaunajai ādažnieku pasaudzei spodrināt prasmes un iemaņas, lai nevajadzētu vairs tikai iemācīties "kulties pa dzīvi". Novēlēt šīs prasmes apgūt inovatīvi, balstoties uz mūsdienīgākajiem zinātnes sasniegumiem, lai ar saviem talantiem spētu pārvērst mūsu mazo Latviju par augstas kultūras un spoža intelekta zemi. Mēs bijām un esam apdāvināta, sīksta un uzpēmīga tauta, un mums ir visas iespējas tādai ari turpmāk būt.

*Raksts tapis saistībā ar plānoto konferenci "Izglītība Ādažos. 330 gadu vēsture. Nākotnes izaicinājumi" 2014. gada 19. martā Ādažu vidusskola

Elita Pētersone

Ādažu vidusskolas skolēni apgūs tūrismu

Foto - Arīta Mārtiņa

Ādažu vidusskolā viesojās biznesa augstskolas "Turība" Starptautiskā tūrisma fakultātes prodekanē Daina Vinklere, lai iepazīstinātu ar profesionālās apmācības kursa programmu tūrismā. Skolēnus uzrunāja arī skolas direktore Dace Dumpe un Ādažu novada domes priekšsēdētāja vietnieks Uģis Dambis. Abi izteica cerību, ka šādas

apmācības nostiprinās skolēnu konkrētspēju darba tirgū un skolēnu idejas veicinās tūrisma attīstību Ādažu novadā. Apmācību programmas apjoms būs 80 stundas, galvenās tēmas ietvers pamatzināšanas viesmīlibā, klientu apkalpošanā, aktivajā tūrismā, darbā ar informāciju. Skolēniem būs iespēja apmeklēt Tūrisma izstādi "Balttour - 2014", iepazīties ar studiju iespējām šajā jomā, apmeklēt viesnīcas un citus tūrisma industrijas uzņēmumus, kā arī piedalīties praktiskajās nodarbibās aktivajā tūrismā. Apmācību kursu apgūs 18 Ādažu vidusskolas 10. un 11. klašu skolēni, kuri pēc kursa apguves saņems apliecību par profesionālo apmācību tūrismā.

Marina Dango,
avots: www.adazuvidusskola.lv

Ādažu basketbolisti – liders

Foto - IETU / www.bild.info

▲ Ādažu vidusskolas tautas deju kolektīvs "Rūta" sniedz koncertu par godu Barikāžu aizstāvju atceres dienai.

18., 19. janvārī Bauskā norisinājās Baltijas Zēnu basketbola līgas otrs posms. Kopā čempionātā piedalījās 8 komandas no Latvijas, 8 no Igaunijas, 3 no Krīevijas un viena no Lietuvas. U-11 grupā abos posmos liders izvirzījās Ādažu basketbolisti! Paldies Arnim Krištopānam un Aigaram Neripam!

Tālāk!

Foto - Laima Jansone

"Cilvēkus nekad nevajag salidzināt, tomēr šis šovs bija balstīts uz to," pāris mēnešus pēc piedalīšanās muzikālajā projektā "Jaunā talantu fabrika" atzīst ādažnieks, ceļu būves inženieris, bijušais Ādažu vidusskolas fizikas skolotājs un amatieru teātra aktieris, dziedātājs un dziesmu autors Edgars Gysts. Šobrid viņš strādā savā profesijā, bet brīvajā laikā – spēlē basketbolu un turpina apgūt dziedātprasmi.

Kāpēc pieteicies tādam šovam ar tik lielu auditoriju?

Sobrid man ir 25 gadi. 25 nav 30, tomēr man likās, ja tagad kaut ko nedaršu, ģitāra tā arī paliks istabas kaktā, aizmirsta uz mūžīgiem laikiem. Mājās vienmēr esmu spēlējis ģitaru, bet gribējās pamēģināt kaut ko vairāk – gūt abpusējas emocijas. Diez vai, ka es saņemtos algot pedagogu. Varētu teikt, sirds paaicināja aiziet. Saka – cilvēkus nevajag salidzināt, katrā **ir kas ipašs**, tomēr šis šovs bija balstīts uz salidzināšanu.

Atgriežoties darbā ceļu būvniecībā, nerikojies pretēji tam, ko saka tava sirds?

Mana sirds ir arī būvdarbu vadišanā. Jau pēc vidusskolas izvēlējos iet šo ceļu, jo man padodas aprēķini. Darbs ir dinamisks – jābūt gan objektā, gan ofisā, esmu sava laika noteicējs.

Ko izvēlētos, ja būtu jāizšķiras starp mūziku un ceļu būvi, bez iespējām apvienot?

Jā, zini, grūti atbildēt, jo, kāpjot uz ska-

tuvēs, bija baigais satraukums. Kad neproti kaut ko labi darit, vai arī – citi saka, ka to neproti, ir uztraukums un nav brīvības izjūtas uz skatuvēs. No vienas pusēs – patika, no otras – vakara uzstāšanās sagaidīju ar bailēm.

Vai piedalīšanās šādā sociālā eksperimentā, ilgstoši esot telpā bez logiem, ar ierobežotu privāto telpu, ļāva citām acīm paraudzīties uz ierasto ikdienu?

Jā, pirmkārt, novērtēju elementāru brīvību – iespēju dōties turp, kur pats vēlos. Tas bija sava veida cietums. Pēc šova baigi forši likās pat tas, ka vari vienkārši nemut un aizbraukt uz veikalū. Laikam pēc kara vai cietuma izjūt ko līdzīgu – cik patīkama ir tāda brīvība, kad dari, ko gribi. Vari satikties ar cilvēkiem. Mainījusies laika izjūta. Esot šovā, par to, cik varētu būt pulkstenis, varējām nojaust tikai pēc tā, cikos vajadzēja sākties tiešraidiem. Ziņājam, ja ir pusdienas, tad ir 13.00. Šobrid es daudz mazāk skaitu laiku. Tā ir pārmaiņa, ko paņēmu līdzī. Būvdarbu organizācijā laikam ļoti jāseko līdzi, jo ikvienas tehnikas izmantojums stundā maksā ļoti lielu naudu. Tas viss mani attīstīja spēju **jebkurā diennakts laikā** pateikt, cik ir pulkstenis. Tagad vairāk atļaujos aprūnāties ar cilvēkiem, neskriet tik ļoti. Nezinu, cik ilgi man šāda izjūta saglabāsies. Tāpat – atklāju arī daudz jauna par sevi – ja agrāk likās, ka esmu super nosvērts, tagad saprotu, ka stresa brīdi mani moka dažādas domas, ko nav iespējams apriet. Lai gan ar prātu apzinājos, ka uztraukums nepalīdzēs nodziedēt labāk, tomēr ar to bija ļoti grūti tikt galā.

DŽIVE PĒC ŠOVA. "Šis šovs bija balstīts uz salidzināšanu," pāris mēnešus pēc piedalīšanās muzikālajā šovā "Jaunā talantu fabrika" atzīst ādažnieks Edgars Gysts, kurš tajā ieguva trešo vietu.

3. Ipp.

Uztraukums radīja negatīvu domu plūsmu un paralizēja visus muskuļus. Skana, kas vēidojas, ja esi saspringts, ir pilnīgi citāda nekā tā, kas rodas, ja esi atbrivots. Ir vajadzīgs milzīgs treniņš, lai to visu neutralizētu. Bridi, kad kāpu uz skatuves, jau biju pārguris no stresa. Tā kā dziesmas uz šovu nebiju papēmis līdzi, bija jādzied tas, ko vislabāk atcerējos. Un ļoti bieži tās dziesmas, ko izvēlējos, šova veidotāji neapstiprināja, tad vajadzēja meklēt ko citu.

Lielāko stresu sagādāja bailes no vērtējuma vai apziņa, ka auditorija, kurai dzied, ir ļoti liela?

Auditorijas lielums. Tās ir tādas elementāras bailes kļūdīties – izdarit kaut ko ne tā, nodziedēt šķībi, jo skaidrs, ja latvietis levēros kādu nepilnību, uzreiz skaldīs. Piemēram, visu nodziedēšu labi, bet vienā vietā nokļūdišos – viss, atcerēsies tikai slikto un par to arī mauks. Tā ir tāda cīņa ar sevi – kāpt uz skatuves ar pilnīgu mieru un patiku. Patikamāk ir uzstāties mazākai auditorijai.

Vai ir kas tāds, kas pēc šova pieatrūkst?

Pietrūkst iepazīto cilvēku. Ja tik ilgi dzivo vienā telpā, tas, protams, satuvina. Varbūt nedaudz pietrūkst arī tā, ka ik-dienā bija ļoti interesanta.

Pašvērtējums šova laikā pieauga vai samazinājās?

Kad bira sliktie komentāri par to, ka nemāku dziedēt, protams, mazinājās. Tas bija līdz brīdim, kad Ieva Kerēvica atzinīgi novērtēja manu balsi. Dons mani uztvēra par jampampiņu, kurš nemāk dziedēt, nemaz nerunājot par Kramiņu. Beigu beigās tomēr sanāca, ka šovs pašapziņu ir cēlis, kas tā nebūtu, ja būtu aizgājis tā vidū.

Kāds viedoklis radās par šovbiznesu, ko nedaudz nācās iepazīt?

Zini, laikam viss tomēr ir tā... Ja esi tāds, kāds esi, nekādas bumbas tev nevar piesiet. Es nekad netaisiņu baigo deju nu-

muru ar četrām dejotājām. Tas vienkārši neesmu es. Uz skatuves varu iznākt ar savu gitāru, dziedēt un viss. Tagad katru dienu kādu stundu atrodu tam, lai mācītos dziedēt. Tas ir tas laiks, ko citādi es pēc darba vienkārši pavadītu pie datora.

Pateicoties šovam, esi sācis mācīties dziedēt...

Jā, leprieķēs neticēju, ka dziedēt var iemācīties, man likās – vai nu to māk, vai nē, un viss. Vai nu ir talants, vai nu tā nav.

Kāds bija vispriecīgākās brīdis šova laikā?

Kad uzvarēju kopā ar Ievu Kerēvicu, jo tas notika tad, kad sevi jau biju pieņēmis kā nemākuligu dziedētāju. Viņa mani iedvesmoja, ļāva sev noticēt, un tad mēs kopā uzvarējām. Tajā dienā uzstājās ļoti daudz slavenu dziedētāju, visiem daibniekiem priekšnesumi tiešām izdevās, tādēļ tas bija ļoti liels pārsteigums. Ari tad, kad mani pēc koncerta izsauca kā pēdējo, es nemaz nejutuši slikti. Ja ievedroji, pēc koncertiem es parasti negāju saņīlot tos, kuri palika kā pēdējie, jo man nelikās, ka tā būtu baigā katastrofa. No vērtēju jau to vien, ka no tā daudz tūkstošiem daibnieku mūs pieņēma, deva iespēju mācīties.

Jūties pateicīgs projekta organizatoriem?

Es izjutu milzīgu pateicību pret tiem cilvēkiem, kuri mani nepazina un balsoja par mani. Tērēja savu naudu. Lai es ļoti pateiktos organizatoriem... Viņi vienkārši pelnīja naudu. Viņiem bija projekts, ar kuru labi nopelnīt, un vārkances, uz kurām daudzi parakstījās ar visām no tā izrietošajām sekām.

Ādažu vidusskolā strādāji par fizikas skolotāju, kas tev labi padevās. Šovā atzinīgi vērtēja tavu spēju aiznest līdz cilvēkiem pozitīvās emocijas. Vai rāk esi humanitārs vai eksakts cilvēks?

Jā, interesanti, ka Jolanta Gulbe man teica: "Tu sniedz mums emocijas, nevis

Foto – no privātā archīva

notis!" Vienmēr licies, ka esmu super eksakts. Mūzika (dziesmu rakstīšana, dziedāšana) ir mana vienīgā mākslinieciskā izpausme. Zimēt man nepatik, gleznot – arī ne. Ja būtu māksliniecisks, spētu nedomāt par mūzikas tehnisko pusī. Es neko nevaru pieņemt, kamēr to neesmu ļoti dziļi izpratis. Šobrīd esmu baigi aizrāvies ar vokāla tehnisko attīstīšanu. Jolanta Gulbe parādīja amerikānu pedagoģa Breta Meninga programmu, pēc kurās pašmācības ceļā var mācīties dziedēt. Viņš raksta par to, kā balss saites strādā. Jolanta smējās, ka tad, kad dziedēju, vienmēr prasīju, kāpēc tas tā ir, no kurienes tas tā. Piemēram, man teica – pamēģini dziedēt tā, lai skaņa skan galvā! Kas tas? "Dziedi uz spiediena, dziedi krūtīši!" Ko? Tagad noskaldroju, ka viss atkarīgs no balss saitēm un tā, kā tās vibrē, kad tām cauri plūst gaiss. Būs atšķirība, kāda būs skaņa, ja sītīsi knipi gaissā vai tad, kad to darīsi spaini. Spainis ar savu telpu un formu šo skaņu pastiprina. Tāpat arī cilvēkam – skaņa pastiprinās krūšu telpā. Ja runājam augstākā toni, dzirdam, kā skaņa rezonē galvā (Edgars Šo piemēru ilustrē, nodziedot dažas frāzes), ja zemāk – krūtis. Tā ir fizika.

Monika Griezne